

Vlaams
Parlement

vergadering **C17**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 5 oktober 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het informeel beslissingsorgaan voor Brussel dat door federaal volksvertegenwoordiger Laurette Onkelinx in het leven is geroepen – 2596 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2016 – 2761 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de 11 juliviering – 2598 (2015-2016)	7
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een burgerkabinet voor Brussel – 2699 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de burgerkabinetten voor Brussel van de Franse en Vlaamse Gemeenschap – 2705 (2015-2016)	14
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de investeringen in het Brusselfonds – 47 (2016-2017)	25

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het informeel beslissingsorgaan voor Brussel dat door federaal volksvertegenwoordiger Laurette Onkelinx in het leven is geroepen – 2596 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, enkele maanden geleden raakte via de media bekend dat er in Brussel een parallel politiek beslissingsniveau bestaat. Ik heb dat vernomen via de media. Ik was daar niet van op de hoogte en ben er ook nooit voor uitgenodigd, noch andere mensen uit mijn partij die misschien iets meer te zeggen hebben dan ikzelf. Het wordt ook niet ontkend door de initiatiefnemer, federaal volksvertegenwoordiger mevrouw Onkelinx. Ze heeft toegegeven dat ze een dergelijk informeel beslissingsorgaan in het leven heeft geroepen, waar beleidsverantwoordelijken van de verschillende niveaus die iets in Brussel te zeggen hebben, bij betrokken zijn. De diverse lokale besturen worden erbij betrokken, het gewestelijke niveau en het federale niveau. De initiatiefnemers betrekken bijvoorbeeld ook minister Reynders, een Brusselaar, omdat hij een bepaalde bevoegdheid heeft in Brussel met betrekking tot het Overlegcomité en Beliris.

Voor het overige weet de burger bijzonder weinig over dat parallel en obscuur beslissingsniveau. In dit land en in deze stad hebben we verschillende bestuursniveaus. We hebben het Vlaams Parlement en het Brussels Parlement. Er zijn in Brussel jammer genoeg nog altijd de negentien gemeenten, die volgens mij iets te veel te zeggen hebben. Er is ook het gewestelijk niveau en het federale niveau. De transparantie van dit parallel beslissingsniveau is absoluut onduidelijk. Het getuigt ook van weinig respect ten aanzien van de Brusselaar en de pendeelaar, die ook graag heeft dat de stad goed wordt bestuurd. We kennen de veelheid aan structuren in onze stad.

U hebt uw functie in de Vlaamse Regering. U hebt niet alleen de bevoegdheid Cultuur maar ook het beleidsdomein Brussel. U hebt in uw beleidsnota meermaals gezegd dat u wilt optreden als bruggenbouwer tussen de verschillende gemeenschappen in dit land en tussen de verschillende beslissingsniveaus, toch de formele beslissingsniveaus. Ik steun het dat u de gemeenschappen dichter bij elkaar wilt brengen.

Minister, bent u op de hoogte van dat parallel informeel beslissingsniveau? We kunnen het niet ontkennen. Het wordt ook toegegeven door de initiatiefnemer. Er wordt zelfs toegegeven wie daar aanwezig is.

U hebt iets te zeggen in Brussel. Vlaanderen heeft iets te zeggen met betrekking tot Onderwijs. We doen enorme inspanningen op het vlak van Onderwijs. Onlangs heb ik de cijfers bekendgemaakt van de Brusselnorm. Vlaanderen is erg succesvol op het vlak van Onderwijs en Cultuur. We doen ook inspanningen op het vlak van Welzijn. Die mogen nog wat sterker zijn, wat mij betreft.

Hebt u al uitnodigingen ontvangen om vergaderingen bij te wonen? Hebt u informeel via collega's binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) al iets vernomen? Hoeveel vergaderingen woonde u bij en welke onderwerpen werden er besproken? Ik kan me inbeelden dat Onderwijs en Welzijn van enorm belang zijn voor elke Brusselaar, of hij nu Nederlands- of Franstalig is. Welke beslissingen werden er door deze groep genomen? Hoe gebeurt dat dan? We kunnen er eigenlijk geen vragen over stellen omdat er informeel wordt vergaderd. Het is blijkbaar een lobbygroep. Hoe sijpelt dit door naar de officiële organen? Waar haalt een dergelijk informeel beslissingsorgaan zijn legitimiteit?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, ik ga kort antwoorden op uw vraag. Ik zie wel dat de vraag politiek absoluut moet en mag worden gesteld, maar het gaat niet over mijn ministeriële bevoegdheid.

De groep waarnaar u verwijst, is een louter informele overleggroep, een Brussels vehikel waar ik geen enkele formele of zelfs rechtstreeks informele band mee heb. Het is geen beslissingsorgaan. Het wil de belangen van Brussel over de partijgrenzen heen behartigen en hiervoor een gespreksplatform zijn.

De samenstelling is per partij een Brussels minister of parlementslid – lees beroeps-politicus – aangevuld met een vertegenwoordiger uit de partijorganen van de partijen die aan het gespreksplatform deelnemen. Principe is blijkbaar dat alle partijen die reeds beleidsverantwoordelijkheid in Brussel droegen, aanwezig kunnen zijn. Dit principe toepassend, wil dat zeggen dat het Vlaams Belang, de N-VA en de PVDA /PTB – partijen die wel vertegenwoordigers hebben in het Brussels Parlement maar nooit beleidsverantwoordelijkheid droegen op dat niveau – niet uitgenodigd worden.

Ongetwijfeld heeft iedereen zijn eigen mening over het feit dat dit informeel overlegorgaan bestaat. Wat mij betreft, zie ik hier geen graten in. Informeel politiek overleg is van alle tijden en alle partijen. Nee, ik word voor deze vergaderingen niet uitgenodigd. Ik ben hierop niet aanwezig. Ik ken de agenda niet en heb er formeel of informeel geen band mee.

Ik begrijp dat in dit overleg geen beslissingen worden genomen. Als hieruit al standpunten of visies voortkomen die men politiek wil realiseren, zal dit sowieso in een van onze parlementen en/of regeringen moeten worden besproken en goedgekeurd.

Een dergelijk informeel overleg de status van een parallel beslissingsorgaan toedichten, klopt niet. Dat gaat volgens mij wat ver. Beslissingsorganen worden ingesteld op reglementaire basis en beslissingen worden nog altijd democratisch genomen in de daartoe geëigende organen die opgericht zijn door of krachtens de Grondwet, de (bijzondere) wetten en besluiten. Het initiatief van mevrouw Onkelinx heeft uiteraard geen legitieme grond in die zin en eventueel daar gemaakte afspraken zijn niet afdwingbaar en uitvoerbaar.

Dit is wat ik u informatief kan antwoorden op uw vraag om uitleg. Het bestaan van informele overlegorganen behoort niet tot mijn ministeriële verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, u hebt eigenlijk ook toegegeven dat het orgaan bestaat. U bent ervan op de hoogte. We komen wat meer te weten. Per partij worden er een minister en een vertegenwoordiger uitgenodigd.

U zegt dat er geen beslissingen worden genomen, maar ze worden er wel voorbereid. Ik ben daar absoluut van overtuigd. Ik besef dat u om een of andere reden niet wordt uitgenodigd. Misschien is dat wel het geval voor een van uw partijgenoten. We zullen proberen na te gaan wie dat is. U begrijpt toch dat er enige ongerustheid is wanneer men beslist wie er wel en niet aanwezig mag zijn en op welke manier dossiers worden voorbereid.

Ik spreek hier als politicus en als vertegenwoordiger van mijn partij. Mijn partij wordt niet uitgenodigd. Dat gebeurt willekeurig. Men beslist wie er wel en wie er niet mag komen. Mijn partij heeft op het federale niveau wel iets te zeggen, ook over Brussel. Mijn partij heeft ook wel iets te zeggen op het Vlaamse niveau. In Brussel vertegenwoordigen wij ook een groot deel van de Brusselse politiek. Ik betreur de achterkamerpolitiek. Ik hoop dat u daartegen zult protesteren.

Er zijn heel wat structuren in Brussel, wat mij betreft veel te veel. Dat kan vereenvoudigd worden. Als ik dan vaststel dat er nog een informeel orgaan wordt opgericht dat misschien geen beslissingen kan nemen maar waar wel de beslissingen worden voorbereid om ze in een bepaalde richting te sturen, dan is dat achterkamerpolitiek die we misschien vroeger kenden, maar waar komaf mee moet worden gemaakt. Ik hoop dat u het initiatief zult nemen om daartegen te protesteren.

Het is de bedoeling dat ook Vlaanderen bijkomend initiatieven neemt in Brussel. Dat gebeurt al. Er is de Brusselnorm, er is onze aanwezigheid in Brussel op het vlak van Onderwijs. Mijn partij draagt daarin een bepaalde verantwoordelijkheid. Het kan dan ook niet dat een partij die in Brussel momenteel de grootste is, zegt wie er wel en wie er niet mag komen. Dat is een totaal gebrek aan transparantie.

U kunt zeggen dat het een platform is. Als dat een officieel platform zou zijn, dan is daar bepaalde openheid over en moeten we weten wat daar wordt gezegd. Nu kunnen we dat niet. We kunnen er geen vragen over stellen want er hangt een waas rond. Ik blijf erbij dat dit achterkamerpolitiek is en ik hoop dat u als Vlaams minister van Brussel met de uitdrukkelijke opdracht die u zichzelf hebt toegedicht om bruggenbouwer te zijn, het initiatief neemt om hiertegen formeel te protesteren. Dit is niet goed voor de samenwerking tussen de deelstaten in dit land, dit is niet goed voor Brussel en ook niet voor het vertrouwen tussen de verschillende overheden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2016 – 2761 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Minister, een aantal weken geleden vond het Gordelfestival editie 2016 plaats. Het is geen geheim dat men de laatste jaren op zoek is naar een formule die dit gebeuren weer doet aanknopen bij de successen van vroeger. Zo werd er bij deze editie ingezet op een terugkeer naar het oorspronkelijke concept van De Gordel: de Gordelklassieker van 100 kilometer werd weer ingevoerd, de focus lag opnieuw op de eigenlijke Vlaamse Rand en het werd weer voornamelijk een fietsgebeuren. Bovendien was het Gordelfestival voor de eerste maal volledig gratis. Deze nieuwe accenten moesten opnieuw datgene in de verf zetten waarrond de Gordel draait: het Vlaamse en groene karakter van de Rand rond Brussel op een positieve manier onder de aandacht brengen.

Jammer genoeg waren de weergoden het Gordelfestival niet gunstig gezind, waardoor de opkomst minder was dan waar velen op gehoopt hadden. Niettemin is het altijd nuttig om met een open geest te kijken naar wat er goed was en wat er eventueel nog beter kan.

Minister, hoe evalueert u de beslissing om het Gordelfestival gratis aan te bieden? Welke vernieuwingen van deze editie vond u geslaagd? Welke elementen vond u minder geslaagd?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Zoals door de spreker aangegeven, zijn er ten opzichte van de voorbije jaren een aantal bijstellingen gebeurd bij de editie 2016 van het Gordelfestival. Ten eerste werd de focus opnieuw volledig gelegd op de Vlaamse Rand. Zo heeft een deel van de activiteiten niet meer plaatsgevonden in Zemst,

dat per definitie ook niet behoort tot de Vlaamse Rand. Ten tweede hebben we de traditionele 100 kilometer nieuw leven ingeblazen.

Ten derde werd er gestart vanuit het trefpunt Huizingen, aangevuld met een focusgemeente, in dit geval Overijse. Er was ook de maximale betrokkenheid van de faciliteitengemeenten van waaruit De Gordel is ontstaan. Tot slot was er ook de drempelverlaging door het kosteloos maken van deelname aan het evenement. Dat was ook een gevolg van de evaluatie van de administratieve kosten die gemaakt moesten worden ten aanzien van een klein bedrag dat betaald moest worden door de deelnemers.

Organisatorisch viel er weinig aan te merken. In Huizingen was er een ruim en gevarieerd aanbod, met twee toppers op de affiche, namelijk Laura Tesoro en Clouseau. In Jezus-Eik werd het Horecaplein verkeersvrij gemaakt en was er in de namiddag grote drukte. Ook lokaal is er goed meegewerkt. Er waren veel activiteiten op het vlak van cultuur, muziek en beweging.

De topdag van het Gordelfestival lokte dit jaar 16.000 deelnemers, wat, toegegeven, enigszins een ontgoocheling was, gelet op de inspanningen die we hebben geleverd. We moeten dat echter vooral de weergoden ten kwade duiden. We hadden een prachtige weerperiode achter de rug, maar die zondag werd aangekondigd als een dag met slecht weer, en dat bleek ook zo. 's Morgens, toen iedereen moest beslissen om al dan niet te gaan, was het weer miserabel. Dat heeft de verwachtingen naar beneden bijgesteld.

De promotie voor het Gordelfestival 2016 is efficiënt verlopen. Op basis van een kosten-batenanalyse is niet meer gekozen voor tv-spots, maar werd de volledige focus op de radio gelegd. Er was een zeer grote aanwezigheid op zowel Radio 1, Radio 2 als Qmusic, in totaal goed voor 300 promotiespots. Er was een promospotje op RINGtv en tvbrussel, respectievelijk 160 en 130 keer. Daarenboven waren er themareportages op RINGtv. In De Zondag hebben we een katern ingevoegd van vier bladzijden over het Gordelfestival.

Ik kijk dus met tevredenheid terug op de editie 2016. Het concept van een vast trefpunt, Huizingen, en een focusgemeente wil ik graag behouden, alsook de connectie met de gemeenschapscentra in de faciliteitengemeenten. De aandacht die het jaarlijks evenement richt op het groene en Vlaamse karakter van de streek en in het bijzonder van de zes faciliteitengemeenten, is evident.

Ik vind wel dat we meer belangstelling en betrokkenheid moeten creëren naar de gemeenten. Ik zal aan de organiserende partners vragen om wat dat betreft nog meer inspanningen te doen om de gemeenten ervan te overtuigen om grotere betrokkenheid te tonen.

Ik verneem dat uit een enquête van deelnemers in Huizingen blijkt dat er een grotere participatie was van expats en anderstaligen, wat ook een goed element is.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw open antwoord over deze editie van het Gordelfestival. Het drempelverlagend karakter, de herinvoer van de 100 kilometer en het behoud van betrokkenheid van de faciliteitengemeenten en de gemeenschapscentra, moeten blijven. U geeft aan dat u daarop zult blijven focussen.

Organisatorisch en promotioneel zat het goed. We hadden beter weer nodig om dit echt mooi te maken. U blijft optimistisch. Ik steun u bij een volgende editie van een Vlaamse, groene en vooral zonnige Gordel.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, u hebt gelijk dat aanzetten naar de vroegere edities de goede richting is. Ik voelde opnieuw de wat meer sportieve Gordel van vroeger. Dat is de goede richting, met inderdaad concentreren en focussen. Ik vond wel dat Overijse er wat minder uitkwam in het geheel. Het feit dat alles op een aantal plaatsen wordt samengebracht, had tot groter succes geleid mocht de zon er geweest zijn.

Ik vind ook dat er bij de gemeentebesturen nog wat meer enthousiasme moet worden gewekt. De vraag is hoe we dat doen. Kunnen we niet gezamenlijk, eventueel met wat financiële inbreng van de gemeenten, een folder maken met de focus op een aantal activiteiten? Ik heb het gevoel dat het aanbod vroeger zo gevarieerd was dat mensen het er niet meer in terug vonden. We zouden meer kunnen focussen op bepaalde activiteiten. Een Vlaamse topgroep – wat mag op zo'n moment – had absoluut succes in Huizingen.

De nieuwkomers in de Rand komen er voor mij nog altijd niet genoeg uit. De vraag is of we groepen moeten aanspreken. Bepaalde taalgroepen verenigen zich in de buurt van Brussel en de Rand. Moeten we daar nog meer doelgroepgericht werken? Ik vind dat nog een mankement.

Met deze editie zitten we opnieuw in de goede richting. Met wat meer zon moet dat in 2017 wat geven.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik neem de suggesties mee over de gemeenten en het aanspreken van nieuwkomers. Ik weet niet in welke mate er veel organisatie is op dat vlak, alleszins niet echt in de Vlaamse Rand, tenzij misschien met de Duitse school en zo. Het is een nuttige suggestie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de 11 juliviering – 2598 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, de Vlaamse feestdag ligt nu weer enige tijd achter ons. Zowel in het Vlaams regeerakkoord als in uw beleidsnota is er sprake van de 11 juliviering. In uw beleidsnota had u het over een "uitnodigend, open en breed gedragen hedendaags feest (...) waarop iedereen welkom is". Uiteraard staan we daar voor 100 procent achter. U had het ook over een feest waarbij de focus moet liggen op de viering van de Vlaamse feestdag. Wie kan daar tegen zijn?

In de bespreking van uw beleidsnota haalde u aan dat de 11 juliviering nood heeft aan meer herkenbaarheid. Er moest "een middenweg gevonden worden tussen de zeer klassieke 11 juliviering van lang geleden en een zeer postmoderne viering, waarbij iedereen zich afvraagt wat men aan het vieren is". Ik heb me dat inderdaad afgevraagd. U hebt zich dat ook afgevraagd. Ik herinner me een of ander Braziliaans feestje, dat eigenlijk meer een privéfeestje was op kosten van de Vlaamse overheid. Dat is toch gemakkelijk.

In de aanloop naar de 11 juliviering 2016 heb ik u verscheidene keren onderzocht over de organisatie en de invulling van de viering dit jaar en hoe dit feest opnieuw een duidelijkere link met de Vlaamse feestdag moest krijgen.

Nu dit feest van de Vlaamse Gemeenschap achter de rug is, wil ik u graag enkele vragen stellen om na te gaan op welke manier we het nog beter kunnen doen in de toekomst en op welke manier de band tussen de hoofdstad en de rest van Vlaanderen kan worden versterkt. Hoe evalueert u de voorbije editie van de 11 juliviering in Brussel? Welke verbeterpunten ziet u naar volgend jaar? We moeten ambitieus zijn en proberen opnieuw te verbeteren. Ik ben bijvoorbeeld naar de 11 juliviering in Anderlecht geweest. Dat was beschamend. Elke link met de Vlaamse Gemeenschap was weggelaten. Men wil zelfs niet spreken over een 11 juliviering of het feest van de Vlaamse Gemeenschap. Het leek nergens op.

Hoe evalueert u uw poging om tijdens de 11 julifestiviteiten opnieuw meer de link te leggen met de Vlaamse Gemeenschap en gemeenschapsvorming? Hoe kan die band worden versterkt? Hoe evalueert u de samenwerking tussen Muntpunt en de VRT om de festiviteiten rond de Vlaamse feestdag in de mediaberichtgeving weer te geven? Hoe evalueert u het financiële aspect van de 11 juliviering in Brussel? Hebt u reeds zicht op bezoekersaantallen bij de verschillende activiteiten? Kunt u een vergelijking maken met vorige edities? Op welke manier worden expats en de internationale gemeenschap betrokken bij de Vlaamse feestdag in onze hoofdstad? Het is altijd interessant om te zien hoe dat in andere hoofdsteden gebeurt en welke inspanningen men daarbij doet om expats te betrekken. Hoe evalueert u de doelgroep van de 11 juliviering? Werd er gefocust op Brusselse Vlamingen, op de Vlamingen buiten Brussel, op alle Brusselaars, nieuwkomers, expats enzovoort? In hoeverre werd hiermee rekening gehouden bij de communicatie in aanloop naar en tijdens de activiteiten?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, ik denk dat we kunnen spreken van een geslaagde editie: 11.000 mensen naar Brussel halen op een maandag en in een periode waarin onze hoofdstad worstelt met heel wat problemen en perceptieproblemen, is een mooi resultaat.

Indien ik kijk naar het programma kan ik alleen maar vaststellen dat de programmatie op de Grote Markt qua sfeer en aanwezigheid een voltreffer was. De sfeer zat er de hele dag in, van gemoedelijk tijdens het Radio 2-café tot swingend en zingend tijdens de optredens van Discobaar A Moeder en Bart Peeters. De Dance Battles op het Muntplein blijven groeien en aan aandacht winnen. Er waren dit jaar meer dan 180 deelnemende dansers en, niet onbelangrijk, ze kwamen dit jaar uit maar liefst acht landen, waaronder zelfs Litouwen en Rusland. De 11 juliviering krijgt dus een internationaler tintje.

Ook de andere activiteiten buiten deze twee voornoemde locaties konden rekenen op heel wat aandacht. De wandelingen en bezoeken blijven een trekpleister, met dit jaar meer dan 650 deelnemers, waarvan ongeveer 75 procent uit Vlaanderen kwam.

Het tangosalon dat in de Spiegelzaal van het Brussels Parlement voor het eerst werd georganiseerd, was ook een succes. Maar liefst 252 dansers, amateurs en meer geofende dansers zorgden voor een volle en soms overvolle zaal en de bijpassende zweele sfeer. Het parcours tussen de twee pleinen was dit jaar opnieuw meer gestoffeerd, zorgde voor een aangename sfeer en kon rekenen op heel wat bijval. De opkomst voor de receptie op het stadhuis was groter dan ooit. En 'last but not least' was er de meer dan geapprecieerde deelname van de Beurschouwburg. Er was het aanbod voor kinderen, met oude Vlaamse kinderseries in samenwerking met het beeldarchief van de VRT, niet alleen voor de kinderen maar ook voor de nostalgici onder ons. Er was ook de volle zaal voor het oeuvre van Claude François – ja, wel degelijk in het kader van de 11 juliviering! Dit was een bevestiging dat de samenwerking met de grote Vlaamse Cultuurhuizen absoluut een piste is om verder uit te werken.

Welke verbeterpunten zie ik? Er is intussen een overleg met Muntpunt geweest, waarbij er samen geëvalueerd werd en vooruitgekeken naar de editie 2017. Een extra aandachtspunt voor volgend jaar is de samenwerking met de Vlaamse cultuurhuizen. Op mijn initiatief was er dit voorjaar een bijeenkomst tussen enkele belangrijke Nederlandstalige cultuurhuizen en mijn kabinet. Het gaat om de 'usual suspects', de grote vijf of zes. Dat was nog ver van de 11 juliviering, maar niet meer op tijd om in de planning vlot mee te kunnen gaan. Er is zeker interesse om mee te werken. De programmatie dit jaar in de Beursschouwburg is hiervan een voorbeeld. We willen verder gaan op dit spoor. Muntpunt is nu al gestart met de eerste contacten, om te bekijken of en hoe men een concept kan uitwerken voor de editie 2017 en wat dan de financiële en logistieke implicaties zouden zijn.

Tweede verbeterpunt: er zal worden onderzocht of we moeten of kunnen vasthouden aan de avondlijke receptie op het stadhuis, dan wel of we moeten streven naar een grote publieksreceptie. U kent de traditie in een aantal steden, waar met succes een collectieve nieuwjaarsreceptie wordt georganiseerd. We willen deze piste bekijken: moeten, willen en kunnen we dat doen? Wat zijn er de implicaties van? We zijn nog altijd op zoek naar een verruiming van de uitstraling.

Wat is de link met de Vlaamse Gemeenschap en de gemeenschapsvorming? Ik denk dat we hier de voorbije jaren steeds beter zijn in geslaagd door geleidelijke aanpassingen aan het programma door te voeren: wandelingen, Nederlandstalige programmatie op de Grote Markt, overzicht van het Nederlands in 2016 bij de presentatie op het Muntplein, de samenwerking met VRT-Radio 2. De aanpassingen aan het programma hebben er de laatste twee jaar voor gezorgd dat menig Vlaming op 11 juli opnieuw de weg vindt naar Brussel. De Vlaamse top100 van Radio 2, inclusief heel het voortraject dat men hieraan koppelt, zorgt voor een veel grotere zichtbaarheid en mediazichtbaarheid in Vlaanderen. Ook de infopunten zorgen voor duiding op deze dag, al moet worden gezegd dat het infopunt op het Muntplein dit jaar minder bezocht werd, in tegenstelling tot het infopunt op de Grote Markt. We vermoeden dat het Muntplein nog altijd meer een transitzone is, in tegenstelling tot de Grote Markt. En tot slot zorgt het veelvuldige gebruik van het logo van de Vlaamse Gemeenschap in het straatbeeld en op de pleinen voor een duidelijke link en herkenbaarheid. Maar niets is ooit helemaal af. We zullen aandacht blijven hebben voor deze verbindende factoren.

U vraagt mij naar de samenwerking tussen Muntpunt en de VRT. We kunnen alleen maar vaststellen dat organisator Muntpunt en de VRT elkaar hebben gevonden en zeer te spreken zijn over de samenwerking. De samenwerking met Radio 2 werd nog uitgebreid en resulteerde dit jaar in een live-uitzending vanaf 13 uur tot het einde van het programma op de Grote Markt, dus inclusief het optreden van Bart Peeters. Radio 2 zorgde in het Radio 2-café op de Grote Markt ook voor de aanwezigheid van een tiental Vlaamse artiesten. Dat kon rekenen op heel wat bijval. Ik vind dat belangrijk omdat op die manier de Vlaamse feestdag in Brussel ook in de huiskamers komt van de vele mensen die niet naar Brussel of naar een andere 11 juliviering in Vlaanderen gaan. Ook het VRT-beeldarchief heeft dit jaar zijn steentje bijgedragen door het ter beschikking stellen van de oude Vlaamse jeugdreeksen die werden vertoond in de Beursschouwburg. Bijvoorbeeld Johan en de Alverman – dat is meer uw generatie, mevrouw Segers – of van De Kat – dat is dan weer van mijn generatie. *(Gelach. Opmerkingen)*

Of Het zwaard van Ardoewaan? Voorzitter, straks hebt u een repliek!

Tot slot meld ik u dat de mediadeal tussen Muntpunt en de VRT ervoor zorgt dat in de aanloop naar 11 juli de publiciteitsspot voor Vlaanderen Feest, Brussel Danst heel wat 'air time' krijgt op radio en televisie. Dit is dus een geslaagde samenwerking, die in de toekomst nog sterker kan worden gemaakt.

We mogen ook niet de normale rol vergeten die BRUZZ in het geheel speelt, binnen de Brusselse uitstraling van de 11 juliviering.

Jaarlijks stel ik een vast budget van 300.000 euro ter beschikking voor deze activiteit. U weet dat we daar bij het begin van de legislatuur, vanwege de besparingen, 100.000 euro van af hebben genomen. We zijn toen van 400.000 naar 300.000 euro gegaan. Het lukt niet altijd, beste vrienden, maar ik meen te mogen zeggen dat we in dit geval met minder meer hebben kunnen doen.

Muntpunt neemt in zijn jaarbegroting bovenop die 300.000 euro, en dus uit zijn eigen vaste middelen, ook nog eens 20.000 euro op voor extra communicatieacties en 30.000 euro voor mediadeals. Er komt dus 50.000 euro bij. Dit is logisch, want de communicatie over Vlaamse initiatieven en instellingen alsook het imago van Brussel behoort ook tot de generieke opdrachten van het agentschap. Muntpunt geeft aan dat, door de groeiende populariteit, dit budget wel krap aan het worden is. Verklaringen hiervoor zijn dat er steeds meer wandelingen worden georganiseerd, dat de opvang van dansers en artiesten een hoger kostenplaatje heeft, en dat de programmatie in de Beursschouwburg en de Spiegelzaal toch ook, zij het kleine, budgetjes vergen. Ook aan het aantrekken van een topaffiche op de Grote Markt hangt natuurlijk een extra prijskaartje vast.

Anderzijds was 2016 ook een speciale editie. Ten gevolge van het dreigingsniveau 3 moesten er voor dergelijke grote evenementen extra veiligheidsmaatregelen worden genomen. Het ziet er niet naar uit dat dat snel zal verdwijnen. Deze kosten liepen dit jaar op tot om en bij de 25.000 euro. We zijn nu met Muntpunt aan het bekijken hoe we dat volgend jaar kunnen oplossen, rekening houdend met wat de samenwerking en de implicatie van de grote cultuurhuizen niet alleen inhoudelijk maar ook financieel kunnen betekenen.

Wat de bezoekersaantallen betreft, werd er een overzicht gemaakt van alle meetbare parameters en dit van de voorbije vijf jaar. Ik heb u het overzicht laten bezorgen. U ziet dat er iets minder mensen waren dan vorig jaar. Maar dat heeft toch altijd wel iets te maken met of het nu een weekend is of niet. Het valt ook op dat de locatie van het Muntpunt even populair is geworden als de Grote Markt. Er zijn een aantal interessante cijfers, waaruit we zeker verder lering kunnen trekken.

Het antwoord op de vraag naar de expats is tweeledig. Enerzijds is er steeds de programmatie op het Muntplein geweest, de 'Dance Battles', om ook anderstaligen aan te trekken, los van de vraag of het nu de grote groep Franstalige Brusselaars of expats zijn. Dit lukt zeker en kreeg dit jaar nog een extra dimensie door de deelname van dansers uit maar liefst acht verschillende landen. Ook het programma in de Beursschouwburg werd hier deels op gericht. De samenstelling van het publiek die avond leert ons dat dit ook aanslaat bij een anderstalig publiek. Anderzijds leren de vele contacten van Muntpunt met de diverse expatorganisaties, ook in zijn reguliere werking, dat vele expats niet wensen dat er voor hen een specifiek programma wordt uitgewerkt. Zij wensen op te gaan in de massa. Dat is goed, maar het legt ons wel bepaalde communicatiemethodieken op. Het is voor deze groep dus belangrijk dat ons aanbod wordt bekendgemaakt binnen de vaak specifieke communicatiekanalen van de expats zelf, maar zij wensen wel één te worden met het geheel. Er worden dan ook zo veel mogelijk expatskanalen gebruikt, gaande van pers over meertalige projectcommunicatie tot de juiste socialemediakanalen.

Aangezien Muntpunt nu toch in rustiger en stabiel vaarwater is gekomen en zeker nog uitdagingen heeft met betrekking tot de werking van de bibliotheek en de expats, stel ik voor dat we op de expatswerking vanuit Muntpunt eens dieper ingaan tijdens een van de volgende vergaderingen.

We gaan er nog steeds van uit dat we op 11 juli zoveel mogelijk mensen willen bereiken en betrekken: alle Brusselaars, Brusselse Vlamingen, Vlamingen, anderstaligen

en expats. Dit komt dan ook tot uiting in de manier van communiceren: Nederlands is de voertaal; korte Franse en Engelse vertalingen zijn, waar dat nodig en/of nuttig is, aangewezen.

Ik geef een niet-volledig overzicht van de kanalen die worden benaderd. Bij de audiovisuele en geschreven pers: zowel Brusselse, Vlaamse, Franstalige radio als anderstalige media – en dan hebben we het vooral over The Bulletin en Flanders Today; de 'corporate' Muntpuntkanalen, gericht op Muntpuntleden en –gebruikers, partnerorganisaties, partnernetwerken. We mogen zeker UiT in Brussel niet vergeten, waarop heel veel respons komt, specifiek op de wandelingen. Wat betreft de expats zijn er: pers, organisaties – de kanalen binnen de EU, Cervantes, Goethe-Institut en andere –, sociale media... Daarnaast zijn er de contacten met de grote Vlaamse koepelorganisaties: OKRA, Femma, Chiro, scouts, Davidsfonds enzovoort. Ik wil hierbij niet zeggen dat men altijd ingaat op de vraag om de 11 julicommunicatie over te nemen in de kanalen van deze organisaties. Maar we zien wel elk jaar meer en meer dat dit veelvuldig en graag wordt gedaan.

Een ander communicatiekanaal is de affichecampagne in Brussel en de Vlaamse Rand. Dit wordt volgend jaar uitgebreid naar de Vlaamse centrumsteden. Er is tot slot de uitgebreide socialemediacampagne. De in Brussel werkende Vlamingen zijn een uitstekende doelgroep, en daarom werden er ook dit jaar in aanloop naar 11 juli gerichte flyeracties met dansers georganiseerd in het centrum van Brussel, specifiek gericht op de in Brussel werkende Vlamingen. Net als vorig jaar werd er een voorproefje van de 'Dance Battles' georganiseerd op het Muntplein. Verschillende individuele dansers en dansgroepen konden hun kunsten laten zien, terwijl flyeraars het verzamelde publiek informeerden en warm maakten om op 11 juli zeker ook een kijkje te komen nemen.

Ik wil besluiten. We zitten zeker in een goede stroom. Er worden alsmaar meer kanalen aangeboord. Er staan nog een aantal bijkomende initiatieven op til. We werken daar nu aan. Ik hoop dat we dat de komende maanden met u kunnen delen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw toelichting. Ook de cijfers zijn zeer interessant. We zien een fundamenteel verschil met de vorige regering. In 2013 waren er 6000 bezoekers, in 2014 waren het er 14.000 op een zaterdag, en op een maandag in 2016 waren het er 11.000. Dat gaat dus in stijgende lijn. Dat is positief.

Globaal is er zeker vooruitgang. De band tussen Brussel en de Vlaamse Gemeenschap is aan het verbeteren of aan het herstellen. Er is een knik bezig. Dat vind ik alleszins positief. We moeten inderdaad altijd leren en proberen te verbeteren.

U sprak over de samenwerking met de VRT. Ik evalueer die ook positief. Als de publieke omroep meewerkt, krijgen we altijd extra publiek. Ook de samenwerking met de Vlaams-Brusselse media, met BRUZZ, wordt positief geëvalueerd. Het moet een feest blijven. Het moet een feest blijven voor de Vlamingen, voor de Brusselse Vlamingen. Uiteraard is iedereen welkom op dat feest.

Ik doe u nog een paar suggesties. De samenwerking met de Vlaamse culturele instellingen bleef nu beperkt tot de Beursschouwburg. We hebben pareltjes in Brussel, met de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS), het Kaaitheater, Flagey – hoewel ik weet dat dat niet echt een Vlaamse instelling is –, de Ancienne Belgique (AB). Die liggen allemaal in de omgeving, tussen de 500 meter en 1 kilometer van de Grote Markt of het Muntpunt. Het moet mogelijk zijn om nog extra publiek naar Brussel te krijgen. Die instellingen moeten al hun medewerking kunnen verlenen om de Vlaamse feestdag ook in de hoofdstad verder te vieren.

We zijn ook bevoegd voor De Lijn, die inderdaad ook in Brussel aanwezig is. We moeten eens onderzoeken of de bussen van De Lijn 's avonds wat later vanuit de Rand of zelfs van verder, uit Aalst, Puurs, Mechelen, naar Brussel kunnen rijden. Waarom niet eens op een overleg met de Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel (MIVB) spreken over de bussen van de MIVB en de metro? In het verleden is er toch ook al geëxperimenteerd met het wat later openhouden van de metro? Ik stel in andere steden vast dat de metro er soms tot een stuk in de nacht of zelfs de hele nacht rijdt. Ik vind het dan een beetje verwonderlijk dat in de hoofdstad van Europa de laatste metro om 12 uur of 12.30 uur rijdt. Dat is een hoofdstad onwaardig. Minister, misschien kunt u als bruggenbouwer contact leggen met de MIVB om dat te verbeteren.

We bespraken eerder al eens het idee om een volksreceptie te organiseren. Het is er dit jaar nog niet van gekomen, maar ik hoop dat u eraan werkt. Andere grote steden in het land doen het. Met Nieuwjaar worden de Gentenaars uitgenodigd op 1 of 2 januari. Dat gebeurt ook in Antwerpen en, zo denk ik toch, ook in Brugge. Waarom zou dat niet in Brussel kunnen gebeuren? De Vlamingen, de anderstaligen, iedereen zou dan welkom zijn en kunnen genieten van streekproducten en bieren. Minister, u hebt daar zelf bijzonder veel ervaring mee. Men zou daar Vlaamse streekbieren kunnen aanbieden, uiteraard in overleg met de lokale horeca. Als het in andere steden kan, waarom zou het dan niet in Brussel kunnen?

Ten slotte denk ik dat we de focus moeten leggen en blijven leggen op de Vlaamse feestdag. We willen die feestdag in onze hoofdstad vieren. Er is een breed cultureel aanbod, met dansen voor een ouder publiek in het Brussels Parlement en voor een jonger publiek op het Muntplein, met het lichtere muziekgenre en het Vlaamse lied op de Grote Markt. Dat zijn allemaal goede initiatieven. Maar het moet effectief een Vlaamse feestdag blijven.

Ik wil nog de suggestie doen om eens te gaan kijken naar andere hoofdsteden. Daarmee bedoel ik niet dat we moeten gaan kijken wat er op 21 juli gebeurt in Brussel of in Parijs op 'quatorze juillet'. Dat zijn militaire parades. Het moet een feestdag blijven. Kijk naar Barcelona of Edinburgh. Er is een verschil tussen militaire parades op nationale feestdagen en echte feestdagen waar het volk bij betrokken is. Barcelona is daarvan een bijzonder mooi voorbeeld. Ook in Edinburgh kunt u ideeën opdoen over de betrokkenheid van een groot publiek.

Tegelijk moet het Nederlands de voertaal blijven. We zijn een open samenleving. Wij staan open voor anderstaligen. De Vlamingen zijn bijzonder open-minded. Toch hoop ik dat u met die suggesties rekening kunt houden. Op de Vlaamse feestdag communiceren wij in het Nederlands. Maar uiteraard zijn wij bereid om open te staan voor Frans- of anderstaligen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik zou u zelf in de generatie van Postbus X situeren in plaats van die van De Kat. Ik vond dat zeer fout en stout van de minister. *(Opmerkingen. Gelach)*

Het was opnieuw een geslaagde editie. Ik had het gevoel dat er meer volk was dan vorig jaar. Als ik alle cijfers die specifiek zijn toegewezen aan een bepaalde activiteit optel, kom ik ook uit op meer dan vorig jaar. Hoe het komt dat de veiligheidscoördinator drieduizend mensen minder telt, is mij een raadsel. Maar ik heb vertrouwen in die man, dus zal het wel zo zijn. Ik vond het in elk geval een mooie mix met van alles, voor jong en oud, voor elk wat wils, voor alle Brusselaars en bezoekers uit Vlaanderen en voor toeristen. Opnieuw vond ik het Muntplein zeer aangenaam. De 'Blanc Bleu Belges' waren daar eigenlijk in de minderheid, zoals ikzelf. Dat vond ik wel fijn. Dat is de weerspiegeling van de jonge generaties van Brussel, waartoe ik mezelf nog reken. Dat voelde wel lekker natuurlijk aan. Laat

ons op die ingeslagen weg voortgaan. Het is mooi dat je met minder geld een beter resultaat kunt boeken.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Een aantal jaar geleden hebben we een totaal nieuw concept uitgedacht voor de 11 juliviering. Vier jaar geleden zijn we begonnen met Brussel Danst. Dat was eigenlijk een gok. Vandaag zien we dat 2014-2015 een verdubbeling brengt. Dan denk ik dat we op de juiste weg bezig zijn.

Minister, u had het daarnet over de culturele sector. U zegt dat u het initiatief zult nemen om hen samen te roepen, om te bekijken hoe we daar kunnen samenwerken. In de vorige legislatuur is dat ook gebeurd, ook met de parlementsleden. Een probleem of heikel punt dat elke keer naar voren komt, is het feit dat het culturele seizoen op 11 juli afgesloten is. Het is niet dat ze niet mee willen, maar na een zwaar en intens cultureel jaar zijn de meeste huizen dan al gesloten.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank de parlementsleden voor de bemoedigende woorden om in de ingeslagen richting verder te gaan. We gaan dat zeker doen.

Ik heb vorig jaar in januari of februari bewust de volgende instellingen bijeengebracht: de KVS, AB, Beursschouwburg, Bronx en Kaaitheater. Flagey nog niet, maar die moet er de volgende keer zeker bij. Zij hebben mij ook gezegd dat ze graag mee uitgenodigd zouden worden. Ik heb bewust niet alleen de directeurs uitgenodigd, in wie ik het volste vertrouwen heb, maar ook de voorzitters van de raden van bestuur. Daarmee geef ik aan dat het voor mij een beleidskeuze is en niet alleen een artistieke keuze. Dit gezegd zijnde, moet men zich wel goed voelen in het globale concept. We zoeken naar een manier waarop de huizen met een bepaalde naturel, ook rekening houdend met wat mevrouw Idrissi heeft gezegd, zouden kunnen meedoen. U merkt wel een gradatie: al naargelang ze verder van het centrum liggen, is dat niet zo vanzelfsprekend.

Dit jaar heeft het zeer dynamische huis Beursschouwburg nog gezegd: 'Weet ge wat, wij gaan er nog snel iets bij lappen.' Dat had veel bijval. Voor volgend jaar hebben we al de toezegging van de KVS: 'Als de Beursschouwburg het licht uitdoet, willen wij met de matinee voor de middag beginnen.' Dat zou een mooie spanningsboog zijn. Dan moeten we zien hoe we de andere instellingen daarin kunnen betrekken. We bekijken dat nu. We zoeken een win-winsituatie. Ik vraag het met enige aandrang. Maar tegelijkertijd wil ik dat wat ze in hun huis doen, daar goed bij kan aansluiten. Ik maak niet graag mensen tegen hun zin gelukkig, en het omgekeerde al zeker niet. Maar we gaan daarin goed vooruit. De wens van de mensen was groot.

Mijnheer Vanlouwe, de gesprekken met De Lijn en de MIVB wil ik zeker voortzetten, maar dat loopt allemaal niet zo vlotjes. Ik ga het nu niet toespelen naar de toezichthoudende ministers. Daar gaat het mij niet om. We hebben al contact genomen met De Lijn. Men moet daar inderdaad een aantal toeruren voor verleggen. We zijn aan het bekijken of en hoe dat kan. Dat is niet zo flexibel, allemaal. Het is niet dat men ons niet graag zag komen, maar heel de machinerie van zo'n dienstregeling omgooien, dat ligt niet zo meteen in het verschiet.

Wel realistisch, mijnheer Vanlouwe, is het idee van een volksreceptie. Dat lijkt een grote kans op slagen te hebben. We zijn serieus aan het onderzoeken hoe we dat kunnen doen.

Zonder een metafysische discussie te beginnen over de volksnationalistische beweging in Europa, houd ik zeker graag rekening met uw suggestie over Barcelona en

Edinburgh, omdat dat twee van mijn lievelingssteden zijn. Maar ook omdat we inderdaad altijd kunnen leren van bepaalde zaken die daar werken en waaraan wij misschien nog niet hebben gedacht. We zullen daar zeker ons licht eens gaan opsteken, om te weten welke zaken wij slim van hen kunnen pikken en hier zelfs nog verbeteren.

Ik onthoud dat we in de goede richting werken. Het is de bedoeling om die nu aan te houden. We hebben nu een soort standaard van de laatste twee jaar. Dat is nu de standaard van bereik. Het zou zelfs nog wat mogen of moeten of kunnen uitbreiden. We moeten nu vooral met bijkomende creatieve pistes rond de twee polen – Grote Markt en Muntpunt – het plezier op 11 juli verhogen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u dat u met een paar suggesties rekening zult houden.

Mevrouw Idrissi, u zegt dat we de laatste jaren bijzonder goed bezig zijn. Ik denk dat we de laatste twee jaar bijzonder goed bezig zijn. Als ik de cijfers bekijk van 2013, toen er 6000 bezoekers waren, en die van 2014, 14.000 bezoekers, dan denk ik toch dat er een knik is ontstaan vanaf 2015. Er kan niet echt sprake zijn van een succesformule in de voorafgaande jaren. Los van het feit dat er toen ook pogingen waren om de Vlaamse feestdag niet meer te vieren, maar er gewoon een feest van te maken dat toevallig op 11 juli viel, omdat dit dan kon worden gefinancierd met bepaalde budgetten die aanwezig waren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een burgerkabinet voor Brussel – 2699 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de burgerkabinetten voor Brussel van de Franse en Vlaamse Gemeenschap – 2705 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, vandaag lezen we in de pers dat u in samenwerking met uw collega van de Franse Gemeenschap Rachid Madrane een burgerkabinet – of in het Frans ‘un cabinet citoyen’ of ‘un cabinet bourgeois’, waarom niet? – over Brussel wil lanceren. Het zou vooreerst gaan om een online bevraging van duizend mensen met de volgende vragen: waarom komen ze graag naar Brussel; waarom hebben ze een hekel aan onze hoofdstad; waar zijn ze bang voor? Daarna zouden twee keer 150 mensen geselecteerd worden voor “een soort alternatief Brussels burgerparlement”. Daar zal het gaan over: “dingen die moeten gebeuren om van Brussel een betere stad te maken”.

Het is voor het eerst dat we kennis kunnen nemen van dit initiatief: noch in het regeerakkoord, noch in de beleidsnota of de beleidsbrieven van de minister werden hieromtrent plannen aangekondigd.

Vanuit onze grote bekommernis om ook vanuit Vlaanderen concreet te werken en vooruitgang te boeken inzake de grote uitdagingen waar Brussel en zijn inwoners mee geconfronteerd worden, hebben wij dan ook de volgende vragen aan u, minister.

Wat is de eigenlijke doelstelling van dit burgerkabinet voor Brussel?

De geformuleerde vraagstelling zal ertoe leiden dat ook problemen aangekaart worden die niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren, maar bijvoorbeeld tot de federale en gewestelijke bevoegdheid. Hoe zal daarmee worden omgegaan? Riskeert men op die manier niet om valse verwachtingen en frustraties te scheppen bij de betrokkenen?

Wat is de timing? Welke concrete afspraken werden gemaakt met de minister van de Franse Gemeenschap? Is de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) betrokken, aangezien zij als Brusselpoot van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid een belangrijke partner is? Welke financiële middelen zijn hiervoor uitgetrokken? Uit welke budgetten komen die?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Mijnheer Poschet, dank u voor het indienen van deze vraag. Dit zou een interessant debat kunnen opleveren.

Minister, begin september raakte bekend dat u en uw collega van de Franse Gemeenschapsregering, dus niet van de regering van de Fédération Wallonie-Bruxelles, Rachid Madrane, het initiatief hebben genomen om een burgerkabinet voor Brussel op te richten. Hiermee wenst u nader in te gaan op de vraag hoe Walen, Vlamingen en Brusselaars hun hoofdstad beleven. Men wil onder meer nagaan wat deze groepen verwachten van hun hoofdstad, wat hen erin aantrekt en wat ze problematisch vinden in Brussel. Daarnaast zal ook bekeken worden hoe de relaties tussen Vlaanderen en Wallonië enerzijds en Brussel anderzijds verbeterd kunnen worden. Er zullen dus twee burgerkabinetten opgericht worden, zoals dat meestal het geval is: een van de Vlaamse Gemeenschap en een van de Franse Gemeenschap. Ze lopen een afzonderlijk traject, maar behandelen wel eenzelfde thematiek. Het is dan ook echt wel interessant om daar de resultaten van te kennen.

Op uw website haalt u aan dat Brussel en Vlaanderen met heel wat gemeenschappelijke uitdagingen kampen. Hun ligging en socio-economische verwevenheid alleen al vereisen een betere en diepgaandere samenwerking dan vandaag het geval is. Brussel is geen eiland in Vlaanderen. Er wordt vaak gezegd dat er in Vlaanderen een te negatief beeld heerst van Brussel. Dat is gedeeltelijk waar en dat moet worden bijgestuurd. Recent bleek ook uit onderzoek van Eurostat dat de Brusselaars zelf niet onverdeeld gelukkig zijn met het leven in hun stad: slechts 5 van de 28 hoofdsteden van de lidstaten van de Europese Unie doen het slechter. Er zijn problemen in onze stad en we moeten die niet ontkennen, zoals in het verleden al te vaak gebeurde. We moeten problemen erkennen, waarna ze effectief kunnen worden aangepakt.

Minister, op welke manier zullen de 150 effectieve deelnemers aan het Vlaamse burgerkabinet geselecteerd worden uit het onlinetraject dat voor de ideeën en voorstellen zorgt? U hebt in het verleden al wat initiatieven genomen. Er was onder meer het G1000-initiatief van David Van Reybrouck. Is er een verdeelsleutel voor inwoners uit het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Zijn er andere garanties opdat het burgerkabinet een afspiegeling vormt van de Vlaamse en de Vlaams-Brusselse samenleving? Zelf ben ik nog niet opgeroepen, maar dat verwondert me niet. (*Gelach*)

Zullen u en uw Franstalige collega, de heer Madrane, de definitieve voorstellen en ideeën die betrekking hebben op de bevoegdheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) voorleggen aan de GGC, gelet op artikel 76 van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dames en heren, de finaliteit van dit burgerkabinet ligt uiteraard grotendeels in lijn met mijn gelijkaardige initiatieven in het verleden. Een burgerkabinet is in de eerste plaats een manier om burgers nauwer te betrekken bij het beleid, ook buiten de periode van verkiezingen. Een burgerkabinet laat toe om als politicus de vinger aan de pols van de samenleving te houden, zo een goed beeld te krijgen van wat er leeft bij de mensen en daar vervolgens mee aan de slag te gaan binnen het beleid.

Bovendien kunnen deelnemers aan het burgerkabinet aan den lijve ondervinden wat het betekent om een vorm van consensus te zoeken na een intense dialoog. Ze zullen het namelijk eens moeten worden over de aanbevelingen die ze zullen formuleren. Een dergelijk proces van burgerconsultatie geeft beleidvoerders dus de mogelijkheid om beslissingen te nemen met – hopelijk – een groter draagvlak.

Kort samengevat heeft het burgerkabinet twee doelstellingen. Het moet enerzijds nieuwe inhoudelijke elementen aanbrengen voor het beleid. Of dit effectief zal gebeuren, zal de toekomst uitwijzen. Het moet anderzijds ook de legitimiteit van de democratie vergroten door burgers te laten ervaren wat het is om gezamenlijk tot besluitvorming te komen, wat op zich al waardevol is.

Er waren vragen over de bevoegdheid. We zullen zaken aanbrengen die wel tot onze bevoegdheid behoren, maar de dynamiek van zo'n burgerkabinet leidt er dan wel toe dat men snel op bredere thema's terechtkomt. Met dit burgerkabinet wil ik in de eerste plaats nagaan op welke manier Vlamingen en Brusselaars naar hun hoofdstad kijken en hoe het wederzijdse begrip en respect kan worden verbeterd. Ik heb gebruikgemaakt van het bestaan voor het eerst langs Franstalige zijde van een 'spiegel-collega'. Tot voor kort zeiden de Franstaligen dat ze dat niet nodig hadden, maar nu hebben ze blijkbaar wel een soort verbindingsofficier nodig. Het leek ons dan ook goed om vanuit ons perspectief Brussel aantrekkelijker te maken voor Vlamingen en vanuit zijn perspectief voor Walen. Hoe kijken zij naar de stad? We kunnen daar zelf wel wat antwoorden op verzinnen, maar er komen misschien ook nieuwe uit.

De resultaten van het burgerkabinet zullen dienen als inspiratie voor mijn beleid, op korte termijn maar ook voor de komende jaren. Het is de bedoeling om te vertrekken vanuit een open vraagstelling. Wat verwachten ze van Brussel? Wat trekt hen aan of helemaal niet? Hoe informeren ze zich over Brussel? Een dergelijke open vraagstelling heeft inderdaad als gevolg dat er een brede waaier aan voorstellen kan uit voortvloeien die betrekking hebben op eigen bevoegdheden maar ook op die van andere overheden en/of behoren tot de bevoegdheid van collega's. Ik vind dit op zich geen probleem. Ik zal daarover goed proberen te communiceren vanaf het begin. Ik wil de frustratie die kan ontstaan, zoveel mogelijk beperken. Ik zie dit eerder als een opportuniteit voor nieuwe samenwerkingsvormen. Zo bracht het burgerkabinet Cultuur een intensievere samenwerking tussen minister Crevits en mezelf tot stand om cultuur beter te verweven in het onderwijs. Zo'n burgerkabinet brengt heel gedetailleerde zaken aan, maar ook heel algemene.

Ik ga graag in op de ervaring met het burgerkabinet Cultuur. Zo werd er gezegd dat er wel sport was op de journaals van de VRT en op televisie in het algemeen, maar dat dit niet gold voor cultuur. Dat was een goed voorstel op het goede moment bij de onderhandelingen over de beheersovereenkomst. We hebben dat daarin verankerd en u ziet het resultaat elke dag. Dat is een tastbaar voorstel. Anderzijds kwam ook de vraag aan bod of Cultuur en Onderwijs niet beter konden samenwerken. We weten dat al lang en vinden dat dit moet gebeuren, maar begin er maar aan. We hebben dat dan ook gedaan. Ik heb vorige week nog in de commissie Cultuur gezegd dat er een nieuwe nota met concrete maatregelen komt in samenwerking met minister Crevits. U moet daar nog even op wachten, maar niet lang meer. Dat was ook een goede aansporing van het burgerkabinet.

Er was een vraag over de timing. Op dit moment wordt er in samenwerking met het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO), Muntpunt en mijn administratie gewerkt aan de inhoudelijke en praktische voorbereiding. De eigenlijke lancering van de rekrutering en het online burgerkabinet is pas gepland in februari 2017. Deelnemers hebben dan ongeveer 2 maanden de tijd om hun ideeën te delen. Begin mei gaan dan 150 van hen aan de slag om de online-ideeën te verwerken tot beleidsaanbevelingen.

Er werd gevraagd naar de concrete afspraken die gemaakt zijn met de heer Madrane. Zoals u allicht weet, wil ik deze legislatuur sterk inzetten op samenwerking met andere overheden. Ik probeer dat zoveel mogelijk om te zetten in daden. De Brusselse context en de uitdagingen zijn van dien aard dat een gezamenlijke aanpak interessante perspectieven biedt. Het leek me logisch om als partner te kiezen voor de heer Madrane, mijn homoloog aan Franstalige kant. Hij is bereid om in dezelfde periode een gelijkaardig burgerkabinet voor Franstaligen te organiseren.

De heer Madrane en ikzelf spraken af om zowel inhoudelijk als praktisch het een en ander op elkaar af stemmen. Zo werd er onder meer afgesproken dat het uitgangspunt en/of de thematiek dezelfde zal zijn en dus ook de vraagstelling. Belangrijk hierbij te vermelden, is dat het gaat om twee afzonderlijke, parallelle trajecten waarbij elkeen de lead van zijn traject in handen neemt. Verder werd er afgesproken dat er tijdens het proces op regelmatige basis overleg zou plaatsvinden.

Ten slotte is het bedoeling om de uiteindelijke resultaten van beide trajecten samen te brengen en te bespreken tijdens een colloquium waarop belanghebbenden zullen worden uitgenodigd. Hoe we dit concreet gaan aanpakken, zijn we nog aan het bespreken. Voor voorstellen die betrekking hebben op onze bevoegdheden zijn wij bereid om die op te nemen in ons beleid. De relatie tussen politicus en burgers is er natuurlijk niet altijd een van 'u vraagt, wij draaien'. Als we bepaalde dingen niet doen, moeten we daar een goede uitleg voor hebben. Dat is de normale spanning die op dergelijke verhouding zit. Over het algemeen brengen de aanbevelingen vanuit de samenleving dingen aan waarop we relatief gemakkelijk willen of kunnen ingaan.

In deze fase is de VGC institutioneel nog niet actief betrokken bij het proces. Dat wil echter niet zeggen dat we de VGC niet op de hoogte houden van de verschillende stappen die we in de toekomst zullen nemen. Ik sluit ook niet uit om een soort van terugkoppelingsmoment te organiseren met de VGC. Ik begrijp uw bezorgdheid, mijnheer Poschet, want de VGC is inderdaad een belangrijke partner bij de uitvoering van het toekomstige Vlaamse Brusselbeleid. Ik wil in deze fase het proces echter niet te sterk institutionaliseren. Op dit moment staat de burgerinspraak centraal. Daarna zullen we de volgende stappen zetten.

Het dossier zit op dit ogenblik nog in de aanbestedingsfase. We weten uit ervaring met de twee vorige burgerkabinetten dat het gaat over een kostprijs van ongeveer 80.000 euro. Dit bedrag zal in 2017 worden aangerekend op de algemene werkingskosten van mijn administratie Coördinatie Brussel.

Het is inderdaad de bedoeling dat een extern bureau – zoals dat ook gebeurde bij de twee vorige burgerkabinetten – 150 personen selecteert voor de tafeldiscussies. We hebben ervoor geopteerd om deze groep zo divers mogelijk samen te stellen. Belangrijke parameters waarmee rekening zal worden gehouden, zijn: geslacht, leeftijd, opleiding enzovoort. Op deze manier zijn we er ook in de vorige burgerkabinetten in geslaagd met redelijk succes een zo gelijk mogelijke spreiding van de bevolking aan tafel te krijgen. We willen breed gaan. We hebben daarover contacten met het Minderhedenforum, verenigingen waar armen het woord voeren en dergelijke, en dat werkt vrij goed. We willen deze keer minstens even goed doen.

Voor wat betreft de verdeling Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben we gekozen voor een fiftyfiftyverdeling, waarbij woonplaats als criterium geldt. Van alle deelnemers verwachten we uiteraard dat ze Nederlandskundig zijn. De discussie zal wel in het Nederlands verlopen. Als we in de samenloop van de twee burgerkabinetten komen, zullen we de toren van Babel wel weer tot zijn recht laten komen.

De heer Poschet sprak over de VGC en de heer Vanlouwe over de GGC. Het is inderdaad zo dat de kans bestaat dat het burgerkabinet resulteert in ideeën of beleidsvoorstellen die niet tot mijn bevoegdheid of de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoren. Ik vind dit geen probleem en beschouw dit eerder als een kans. In deze fase is het belangrijk dat wij beleidsvoerders weten wat er leeft bij de burgers.

U verwijst ook naar artikel 76 van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen. Dit artikel stelt onder meer dat het Brussels lid van de Vlaamse Regering en de Franse Gemeenschapsregering met een adviserende stem de vergaderingen van het college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie kunnen bijwonen. We hebben in het verleden hierover al een aantal debatten gevoerd. Ik zal die niet herhalen. Ik sluit niet uit – en ik spreek in de voorwaardelijke zin – dat indien blijkt dat er bepaalde beleidsvoorstellen van burgers betrekking hebben op de bevoegdheid van de GGC, ik deze samen met de heer Madrane zal of kan overmaken aan en in het college. Laat ons vooral niet vooruitlopen op de zaken. Dit zijn zaken die mogelijk aan bod kunnen komen en dan vinden we daar wel een goede katalysator voor. We moeten eerst bekijken hoe we dit verder aanpakken.

Voor de mensen die meer willen weten over hoe zo'n burgerkabinet in het verleden is verlopen, er is meer informatie te vinden op burgerkabinet.be. Ik zeg daarmee niet dat we de ideale of volledig af zijnde format hebben ontwikkeld. Daar vind je alle informatie over het onlinevoortraject, over welk soort vragen er aan bod komen en welk soort antwoorden en voorstellen. Je vindt er ook het resultaat van de effectieve dag waarop het burgerkabinet fysiek bijeenkomt en waaruit aanbevelingen komen. Bij Cultuur waren die aanbevelingen heel divers. Bij Jeugd waren die te herleiden tot drie clusters. Ik denk dat we nu wel een veelheid zullen hebben. De ratio is ook dat we bij de vorige burgerkabinetten ongeveer een duizendtal mensen online hadden. Die nemen niet allemaal even actief deel. Het zijn wel mensen die zich aanmelden en iets ondernemen op het platform. Op een gegeven moment moet je dan reduceren. We hebben een groep van 150 personen genomen vanwege de kostprijs, terwijl die toch representatief is.

Meer informatie zal bekend zijn tegen het einde van dit, begin volgend jaar.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U kent mij als een constructief iemand. We hebben dezelfde doelstelling: Brussel aantrekkelijker maken voor diegenen die er wonen en diegenen die er op bezoek komen, werken of er eventueel zouden willen komen wonen.

Bij dit initiatief heb ik wel vragen. Het is positief dat er een input kan worden geleverd door mensen. Maar ik blijf sceptisch tegenover de representativiteit ervan. We zien dat het bij zulke initiatieven altijd hetzelfde soort, hetzelfde type mensen is die het woord probeert te krijgen. Ze hebben daar absoluut alle recht toe. Ik heb dat helemaal niet negatief bedoeld. Meestal is dat de groep waartoe wij behoren: de blanke, hoogopgeleide, stedelijke mensen, vaak mannen, die hun zegje willen doen. Zij mogen dat absoluut doen, maar ik ben alleen bang dat dat tot een eenzijdige beeldvorming zou kunnen leiden. Zouden het Minderhedenforum en de andere organisaties waarmee u zult samenwerken daar effectief iets aan

kunnen doen? Misschien in de selectie wel, maar het komt er dan nog op aan om hen tijdens de werkzaamheden zelf voldoende aan het woord te laten.

Bovendien resulteert dat uiteindelijk in een soort grabbelton aan voorstellen en ideeën waaruit u dan kunt kiezen wat u belangt, wat u interessant vindt, om dan te zeggen dat het gelegitimeerd is door de mensen. Terwijl ik het idee heb dat we in Brussel – en zeker in Brussel – voldoende voeling met de basis hebben. We hebben tientallen parlementsleden. In onze eigen gemeente Jette hebben we een blauwe minister, een oranje parlements lid, een groen parlements lid, een bruin parlements lid – van het Vlaams Belang –, een rood parlements lid. Er zijn 35 gemeenteraadsleden en 11 OCMW-raadsleden.

We hebben allemaal wel voeling met de basis. We weten wat er leeft en proberen dat te vertalen in het parlement. We zouden onszelf oneer aandoen door te zeggen dat dat niet zo is. Het is onze taak om die signalen te capteren. Er bestaat reeds een hele resem initiatieven, waarbij wij Brusselaars en niet-Brusselaars het woord geven. Zo zijn er debatten in het Kaaitheater, bijvoorbeeld over de islam, en debatten in de Beursschouwburg over de voetgangerszone. Mijn eigen partij heeft een reeks Open!Stadsateliers opgezet, waarvoor je geen partijkaart moest hebben en waarop honderden Brusselaars zijn afgekomen en veel input hebben gegeven.

U verwijst naar het parlement. U zegt dat het burgerkabinet Cultuur heeft opgeleverd dat er meer cultuur op de televisiejournals moet komen. Ik denk dat de collega's van de commissie Cultuur wel weten dat er regelmatig door de parlementsleden werd gevraagd om voldoende cultuur te laten opnemen in het televisiejournaal.

Minister, ik vraag me ook af hoe u de expats erbij zult betrekken. Dat is toch een belangrijke groep.

Ten slotte heb ik nog een specifieke vraag over het colloquium waarover u spreekt. Wat is de doelstelling daarvan? Welke werktitel zal daarvoor worden gebruikt?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw toelichting. Ik begrijp het initiatief, maar heb er toch ook wel bedenkingen bij, die aansluiten bij wat de heer Poschet heeft aangehaald.

Er zijn inderdaad problemen in Brussel. Die zijn lang ontkend en miskend. Op bepaalde domeinen werd er echt een laks beleid gevoerd. Er leven bezorgdheden. Die bezorgdheden worden verwoord door politici. Dat is het specifieke aan onze stad. We zijn een stad met 1.100.000 inwoners, of zelfs iets meer. En iedereen kent zo wel zijn eigen problemen. Er zijn bepaalde probleemwijken in Brussel, wijken waar er een veiligheidsprobleem is, waar de onveiligheid jammer genoeg nog steeds bestaat.

Er zijn ook problemen met betrekking tot mobiliteit. We hebben het voorbije jaar gezien dat er een fundamenteel probleem is met betrekking tot de tunnels, dat nog altijd niet is opgelost. 'Read my lips': ik wacht op het volgende incident dat zich op dat vlak in Brussel zal voordoen.

Er is een parkeerprobleem. Er is een probleem met betrekking tot de voetgangerszone, dat ervoor heeft gezorgd dat heel wat winkels en handelaars wegtrekken, dat horecazaken sluiten en andere handelaars failliet gaan in het centrum.

We kennen die problemen en willen dan nog een soort burgerinitiatief opstarten om te horen wat er effectief nog altijd leeft. Ik sluit mij aan bij de heer Poschet: ik vrees dat er opnieuw een bepaald publiek zal worden geselecteerd – men zegt dat men zal kijken naar opleiding, woonplaats enzovoort – en dat er een input zal komen van bepaalde zaken die wij mogelijk al weten.

U kent het genoeg: het probleem in Brussel is volgens mijn partij dat er misschien een teveel aan politici is. Er zijn 1.100.000 inwoners en 1000 politici. Er zijn 19 burgemeesters. Die 19 baronieën blijven bestaan. Er zijn 19 verschillende soorten van sociaal beleid, per gemeente. Er is geen solidariteit tussen de rijkere gemeenten, in het zuiden, en de armere gemeenten, die rond het centrum liggen.

Er is een veiligheidsprobleem in bepaalde wijken in Brussel. Wanneer men mensen selecteert uit die wijken, zal men meer de nadruk leggen op de veiligheid. Wanneer men mensen selecteert uit de rijkere gemeenten, zal men zeggen dat er meer aandacht moet worden besteed aan de leefbaarheid of aan de netheid. Wanneer men een ander publiek selecteert, dat kinderen heeft, zal men misschien horen dat het probleem zich situeert bij het onderwijs, de onderwijscapaciteit en de tekorten met betrekking tot kinderopvang. Tegelijkertijd is er het oude zeer van onze stad, dat men na vijftig jaar nog altijd niet heeft kunnen oplossen, namelijk het taalbeleid, de naleving van de taalwetgeving.

We kennen dus een hele reeks van problemen en willen een burgerkabinet oprichten. Op zich zou dat een goed idee zijn. Maar ik ben een voorstander van een representatieve democratie, waarbij wij een mandaat krijgen van alle kiezers – dus niet de 1.100.000 inwoners, maar de kiesgerechtigden – in Brussel en waarbij wij met een programma oplossingen voor de problemen aanreiken.

Misschien – hopelijk – zal er ook uit dat burgerkabinet naar voren komen dat Brussel eenvoudiger en efficiënter kan worden bestuurd, dat er minder instellingen moeten zijn en dat we kunnen komen tot een fusie van politiezones, tot een fusie van gemeenten met misschien wat districten, zoals in Parijs. We zouden het dus ook institutioneel moeten aanpakken.

Als we de problemen in Brussel aanpakken, moeten we ook de bestaande instellingen aanpakken. Die instellingen zijn volgens mij nog altijd gebaseerd op 1830. Ze zijn misschien een klein beetje geëvolueerd met dat Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de werking van de twee gemeenschappen. Er bestaat een fundamenteel, structureel probleem in Brussel. Als er een probleem is, steekt iedereen de paraplu op en zegt: 'Ik ben wel bevoegd, maar niet verantwoordelijk om het probleem om te lossen.'

We zullen afwachten wat uw burgerkabinet zal oplossen. Ik geloof nog altijd in de representatieve democratie. Als je duizend politici hebt en dan nog een burgerkabinet wilt opstarten, moeten we toch in vraag stellen of onze instellingen in de hoofdstad effectief zijn aangepast om de problemen hier aan te pakken.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik geloof in burgerkabinetten. Ik zal dezelfde argumentatie gebruiken die ik heb gebruikt toen u het burgerkabinet Cultuur naar voren schoof. Alles wat de burger dichter bij de politiek kan brengen, is een goed initiatief. Alles wat de burger over Brussel kan doen nadenken, is een goed initiatief.

Ik zal geen voorafname doen over wat er uit dat burgerkabinet zal of moet komen. Het is belangrijk dat we vertrouwen hebben in die mensen die mee willen nadenken over Brussel en daarover ook voorstellen doen.

Ik merk wel dat er een tegenspraak is. Enerzijds zeggen we dat er voldoende politici zijn, maar anderzijds hoor ik daarnet zeggen dat men hoopt dat er een juiste groep zal worden aangesproken. Alleen al die twee opmerkingen geven aan dat de politiek uiteraard haar werk moet doen, maar dat de burger meer en meer zijn vertrouwen in de politiek kwijtraakt. Als je die burgers daarbij kunt betrekken, mee kunt laten nadenken en hen ernstig neemt, lijkt mij dat een goede zaak.

Minister, ik denk dat het onwaarschijnlijk belangrijk is en dat u het zelfs verplicht bent aan uw eigen ideeën, waarden en normen, dat de samenstelling van zo'n burgerkabinet ook Brussel vertegenwoordigt, in al zijn kleuren, leeftijden, wijken enzovoort. Want als het, zoals de heer Poschet zegt, alleen maar de blanke man is die deelneemt, dan klopt het opzet niet.

Ik ga ervan uit en ben ervan overtuigd dat u daarvoor zult zorgen. Een van de initiatieven die u daarbij kunnen helpen, is de pas opgerichte wijkacademie, in een van de moeilijkste wijken van Brussel, in Molenbeek. In de straat waar alle huiszoekingen zijn gebeurd, waar Salah Abdeslam is opgepakt, is een burgerinitiatief ontstaan van mensen, Franstalig, Nederlandstalig, Marokkaans, gekleurd, Vlaams enzovoort. Zij hebben gezegd: 'Wij kennen elkaar niet, maar we gaan met elkaar spreken.' Misschien kunt u hen mee opnemen in uw burgerkabinet?

Ik ben zeer nieuwsgierig en zal dit zeker mee opvolgen, om te zien hoe die samenstelling is, maar vooral om te zien waarvan de Brusselaar wakker ligt en welke ideeën er naar voren worden geschoven.

Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voor de gelegenheid zal ik de enerzijds-anderzijdspositie innemen. *(Opmerkingen)*

Ik heb het gevoel dat die hier nog niet is ingenomen en dat er een leemte is in het politieke spectrum. En aangezien 'oppositie-meerderheid' al in de war is, mag 'een groene' eens een 'enerzijds-anderzijds' zijn.

Minister, enerzijds sta ik positiever dan uw collega's van de meerderheid tegenover het idee om burgers te betrekken. Ik volg hen dat er inderdaad redelijk veel politici zijn in en buiten Brussel. We moeten daarover inderdaad een ernstig debat voeren. De structuren moeten worden herbekeken. Dat is zo, dat trek ik niet in twijfel. Ik volg de collega's ook als ze zeggen dat politici hun vinger toch aan de pols houden. Iedere partij organiseert inderdaad trajecten om dingen te horen. Dat is waar.

Maar ik volg hen niet wanneer ze zeggen dat we een representatieve democratie hebben en dat we daardoor alle burgers hebben betrokken bij ons beleid. Dat is wars van de realiteit. Momenteel zijn er heel veel mensen die we niet bereiken. Politici communiceren niet met alle groepen in de samenleving. Dat is natuurlijk normaal, je kunt niet met alle 1,2 miljoen mensen van Brussel tegelijkertijd in contact staan. In die zin geloof ik in het idee dat u lanceert dat we moeten proberen op een andere manier meer burgers te betrekken. Dat is positief en belangrijk. Ik wil daaraan zeker meewerken.

Anderzijds wil ik graag een aantal kritische kanttekeningen plaatsen. Want hoe je dat dan doet, is natuurlijk van belang. Ik heb al de opmerking gehoord over hoe je die mensen dan zult bereiken. Maar ik heb ook horen zeggen dat u het Minderhedenforum zou betrekken. Ik denk dat zij effectief goede netwerken hebben. Het is net interessant om te gaan kijken naar die mensen die nog niet in verenigingen zitten, die niet al op een of andere manier hun stem uiten, al is het via de voetbalclub. Want zelfs via de voetbalclub zit je in een sociale vereniging waarin je mogelijk mee nadent over en mee bouwt aan de maatschappij. We moeten de mensen die niet verankerd zijn, zeker mee betrekken. Dat lijkt mij een uitdaging. Ik heb gehoord dat u die uitdaging wilt uitgaan en dat u daaraan werkt.

Tegelijkertijd is het ook belangrijk dat u, los van het burgerkabinet, wel de contacten met uw middenveld openhoudt. We hebben inderdaad een heel sterk

middenveld in Brussel. Er zijn heel veel burgerinitiatieven en verenigingen. Het lijstje dat de heer Vanlouwe opsomde over mogelijke onderwerpen, lijkt mij heel pertinent. De problemen die hij aankaart, worden inderdaad uitgesproken door heel veel mensen en verenigingen in Brussel. Misschien kan ik de luchtkwaliteit en het scholentekort nog aan het lijstje toevoegen. Grosso modo kennen we die zaken inderdaad. Het is goed om te luisteren naar de constructieve voorstellen en de aanpak van de verenigingen die daarrond werken.

Dat hoeft niet in dat burgerkabinet. Ik zou niet enkel een burgerkabinet doen. Het zou een en-beleid moeten zijn: er zijn én de politici, én de contacten met het middenveld en wat daaruit voortkomt, én de burgerinitiatieven.

Dan nog deze kritische nuance: als u burgers betreft, dan moeten die ook bereikt worden. Ik hoor redelijk gemengde geluiden over de vorige burgerkabinetten. Is het effectief gelukt om de kloof tussen burger en politiek te verkleinen? Begrijpt de politiek de burger beter en begrijpt de burger de politiek beter? Wat hebt u daaruit geleerd? Wat komt daaruit naar voren? Dat zijn pogingen geweest, maar die pogingen hebben gemengde resultaten. Die zijn niet alleen maar positief. Hoe kunt u ervoor zorgen dat de kloof, die in twee richtingen gaat, wordt verkleind?

Nadien moet u ermee aan de slag. U engageert zich daartoe. Dat is positief. Ik ga ervan uit dat minister Madrane ook dat engagement opneemt. Ik ga ervan uit dat jullie niet uit eigen naam spreken maar dat jullie beiden dat namens de volledige regeringen doen waarin jullie zetelen, zodat jullie aan de slag kunnen met de initiatieven. Minister, dat zal soms uw portefeuille overstijgen. Dat zal soms minister Crevits of minister Vandeurzen of minister Homans aangaan. Dat is van belang. Hebt u al contact gehad met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Hebt u daar al concreet mee gesproken om te weten wat daar de ruimte is om aan de slag te gaan met nieuwe voorstellen? Hebt u ook budgettaire ruimte om aan de slag te gaan met nieuwe voorstellen? Ik kan mij voorstellen dat die nieuwe ideeën wel eens geld kunnen kosten. Is daar binnen het Vlaamse beleid ruimte voor uitgetrokken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het doel van een burgerkabinet is voor mij altijd tweevoudig. Het gaat over inhoud en het gaat over vorm. Wat de inhoud betreft, is het niet altijd zo dat er bijkomende of nieuwe voorstellen komen. Sommige journalisten zeggen dan: 'Wij hebben die voorstellen gelezen maar dat wisten wij allemaal al.' Voor een deel is dat waar maar, voor een deel is dat ook niet waar. Ik geef een voorbeeld. Als men al wist dat er meer cultuur op de openbare omroep moest komen, dan zijn we er toch maar in geslaagd om dat in de laatste beheersovereenkomst veel dieper en veel steviger te verankeren en veel zichtbaarder te maken. In die zin kan een burgerkabinet op het juiste moment een inhoudelijk verschil maken. Dat valt af te wachten. Ik ga daar niet op vooruitlopen. Dat is een beetje zoals politici naar referenda kijken. Zie maar naar wat er in Hongarije gebeurt. Wanneer burgers samenkomen in een niet-verkiezingstoestand, redeneren zij niet partizaan maar vrij. Wij, politici, kunnen daar zeer slecht mee om. Wij proberen daar allemaal onze eigen agenda in te zetten. Natuurlijk kan het gerust zijn dat men zegt dat er minder politici moeten komen. Ik verwacht dat ook ergens. Evengoed kan men zeggen dat de luchtvervuiling in Brussel te groot is. Het kan zijn dat het zo breed is. Ik hoop alleen dat we een aantal bijkomende zaken krijgen waarmee we nog wat extra kracht krijgen. Laat ons dat afwachten.

Naast de inhoudelijke voorstellen is er de vorm. Er is het feit dat men als burger beseft dat het nodig is om met een ander te praten en indien mogelijk een compromis te maken. Een compromis kan ook negatief worden beoordeeld. Noem het dan een consensus of: samen een groter draagvlak zoeken. Dat maakt mij niet uit. Het is voor een deel ook volksverheffing en volksopvoeding. Het is een methodiek

van sociaal-cultureel werk waarmee we hopelijk iets politieks kunnen doen. Ik merk dat de mensen die de dag van het burgerkabinet hadden afgesloten, altijd met een aangenaam en positief gevoel naar huis gingen. Daar mag het natuurlijk niet bij blijven. Er is een opvolging. Zo gaan wij voor het burgerkabinet Cultuur eind dit jaar de nazorg afsluiten. Zij hebben in april-mei 2015 vergaderd, en zij hebben van ons een antwoord gekregen. Al die 150 mensen en ook de anderen kunnen dat raadplegen. Deze zomer hebben ze nog een stand van zaken gekregen. Wat zijn de voorstellen, wat gaan we daarmee doen, wat hebben we uitgevoerd en wat niet? En eventueel: waarom niet? En nu krijgen ze dat nog een laatste keer tegen het einde van dit jaar. Ik sta erop dat die nazorg goed gebeurt en dat wij tot op dat moment die dialoog behouden. Maar daarna verwasemt dat burgerkabinet. Het is een samenstelling die bij wijze van spreken om het even zou kunnen zijn. Straks zal ik zeggen dat wij daarbij meer kansengroepen moeten betrekken en ik zal ook zeggen hoe we dat kunnen doen.

Of de heer Vanlouwe nu in dat burgerkabinet zit, of de heer Poschet, of niet, er zal altijd wel een Vanlouwe in het burgerkabinet zitten. Dat streven wij na. Ik wil een Vanlouwe in het burgerkabinet. Daarom niet dé Vanlouwe! Ik wil evengoed een Van den Brandt en een Idrissi in het burgerkabinet. Dat lukt ook. De representativiteit van zo'n burgerkabinet valt qua politieke of ideologische strekkingen heus wel mee. Wat moeilijker is, is om een sociale en etnische representativiteit te hebben. Met het burgerkabinet Cultuur hebben we dat in redelijke mate bereikt door de goede hulp van de verenigingen waar armen het woord nemen. We hebben wel degelijk aan elke tafel of in elk panel één of twee mensen die sociaal kwetsbaarder zijn kunnen laten participeren. Dat was een heel leuke ervaring voor iedereen. Maar qua diversiteit schoten we in dat burgerkabinet Cultuur echt wel tekort. We hebben dat ruimschoots goedge maakt met het burgerkabinet Jeugd, waar toch een kwart van de jongeren tot de doelgroep behoorde. Daar hebben we wel heel hard voor moeten werken. We hebben heel veel individuele contacten moeten aanspreken. Op een gegeven moment gaat dat niet op instellingsniveau. Ik houd graag rekening met de suggestie van de wijkacademie. We hebben gemerkt dat we dergelijke mensen soms individueel moeten aanspreken. Dan kun je ze warm maken. Het is wel beter gelukt met het tweede burgerkabinet dan met het eerste. Uiteraard staat ons hier voor ogen dat we dat met dit burgerkabinet ook moeten doen.

De selectie gebeurt door het bureau dat de aanbesteding in de wacht sleept. Zij hebben daar ervaring mee. Er is bij de selectie van het burgerkabinet geen enkele interventie vanuit mijn kabinet.

Ik geloof nog altijd heel sterk in de representatieve democratie. Wij weten allemaal hoe hard wij soms werken en hoe goed wij ons best proberen te doen om de kloof met de burger te dichten: op pensenkermis, op Twitter en op alles wat daartussen ligt. Alleen is het zo – en mevrouw Idrissi gaf het aan – dat de burger van vandaag dat nog altijd niet genoeg vindt. Dus proberen we daar een tandje bij te steken. Niet met de bedoeling om van het burgerkabinet een soort van institutioneel bijhuis te maken. Ik ben het volledig eens met alle initiatieven die door verschillende collega's vanuit hun verschillende invalshoeken genoemd zijn: die kunnen allemaal bijdragen tot het verkleinen van die fameuze kloof. Ik ben zeker bereid om het middenveld daar maximaal bij te betrekken.

Bij het eerste burgerkabinet hadden we twee reacties van het middenveld. In eerste instantie voelt het middenveld zich wat opzijgezet: 'De minister wil niet met het middenveld praten maar wel rechtstreeks met de burger.' Voor mij is het 'en en'. Een aantal mensen uit het middenveld zeiden: 'Dan komen wij niet af.' Maar daarna kwamen ze uit nieuwsgierigheid toch af. En dan lieten wij de mensen uit het middenveld effectief als burger deelnemen, zodat daar een goede en gezonde mix was. Dat proberen we te doen.

Ik zie dat andere collega's dit concept overnemen. Een goed idee heeft altijd veel vaders en moeders. Ik begrijp ook dat niet iedereen de notie burgerkabinet of de notie burger centraal stelt, maar wat minister Crevits heeft gedaan door de ouders inspraak te geven over hoe zij de hervorming van het secundair onderwijs zien, is daar absoluut een vorm van. Ik juich dat toe. Ik vind dat zeer goed. Tegelijkertijd praat minister Crevits ook met de bonden, het middenveld, de scholen, de netten. Zij doet beide. Ik doe ook beide. Minister De Block doet hetzelfde met betrekking tot de verbetering van de kwaliteit van de gezondheidszorg. Nog andere collega's doen dat op hun manier ook.

Wat betreft de expats hebben wij met BRIO, het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum van de VUB, afgesproken dat er een parallel expats-burgerkabinetje zou komen, om daar de specifieke visie van expats op onze stad te leren kennen.

Ik ga mij nog niet uitspreken over institutionele gevolgen wat betreft de VGC, de GGC of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik zal het niet hebben over de middelen. Zo werkt het niet. Laat nu eerst dat burgerkabinet zijn ding doen. Dan komen we daar met alle plezier en in alle hevigheid graag op terug tegen het einde van volgende lente, want we willen de zaak toch voor de volgende zomer afgerond hebben. Dan kunnen we zien of de berg een muis of vele muizen heeft gebaard, of er nieuwe dingen zijn en wat we daar dan mee doen. Dat is nu nog te voorbarig.

Ik begrijp het scepticisme van sommigen. Ik ben blij dat het geen cynisme is. Dat heb ik hier van niemand gehoord. In de koele cijferaar die ik soms ben, zit toch wel een volutarist verscholen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het is positief dat de expats hierbij betrokken worden. Die brengen nieuwe horizonten met zich mee.

Wat mevrouw Van den Brandt over het middenveld zei, is absoluut waar. Als we aan de versterking van de representatieve democratie willen werken, moeten we zeker een rol geven aan verenigingen die bij uitstek mensen vertegenwoordigen. Of ze dat nu al veertig jaar doen of nog maar pas, zij moeten er voldoende bij betrokken worden.

Minister, als u spreekt over initiatieven van de ministers Crevits en De Block, dan is er wel een klein verschil, in die zin dat het voor hen gaat over hun eigen bevoegdheden, over één bepaalde uitdaging. Dat is iets beter omlijdend en gericht dan het initiatief dat u nu lanceert.

Wij zullen het verder opvolgen. Dit zal nog wel een aantal keren terugkomen naar deze commissie.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, we moeten inderdaad afwachten wat er precies gaat uitkomen. Ik hoop vooral dat er geen voorstellen uitkomen die wij allemaal kennen. U hebt verwezen naar uw eigen initiatieven. Ik heb ook verwezen naar het G1000-initiatief van David Van Reybrouck. Daar kwamen ook wel wat utopische ideeën naar boven, die weinig hebben bijgedragen tot een betere democratie, zal ik maar zeggen.

U zegt dat u voorstander bent van een representatieve democratie. We hebben hier duizend politici, die hopelijk allemaal kunnen verwoorden wat er bij de bevolking leeft. Ik weet alvast toch wat er bij mijn kiezers leeft. Zij verwittigen mij daarover en ik probeer dat hier in het parlement te verwoorden. Er zullen ook wel

verschillen bestaan bij wat er bij het Nederlandstalig of Vlaams burgerkabinet zal leven en wat er bij het Franstalig burgerkabinet zal leven. Ik kan mij perfect inbeelden dat de Franstaligen in Brussel niet echt problemen ondervinden met de naleving van de taalwetgeving. Langs Nederlandstalige kant is dat nog altijd een fundamenteel probleem dat niet opgelost raakt.

U zegt dat velen die hebben deelgenomen aan het burgerkabinet in het kader van de cultuurparticipatie naar huis zijn gegaan met een positief gevoel, maar het mag niet de bedoeling zijn om aan therapie te doen. We zullen afwachten en we zullen zien wat er precies naar buiten komt. Ik zal alvast mijn werk hier in het parlement voortzetten en hier verwoorden wat ik hoor dat er leeft bij mijn kiezers, bij de Brusselse Vlamingen en bij de Brusselaars, ook zelfs de Franstalige. Zo denk ik een goede taak te vervullen in dit parlement.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de investeringen in het Brusselfonds
– 47 (2016-2017)**

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): Minister, uit de begrotingsopmaak die op 26 september 2016 werd voorgesteld in het Vlaams Parlement leiden we af dat het Brusselfonds 2 miljoen euro bijgespekt wordt. Hierdoor gaat het budget van 2,6 miljoen naar 4,6 miljoen euro. De voorbije jaren moest het Brusselfonds 2 miljoen euro inleveren. Daar is veel kritiek op gekomen. We hebben daarover een debat in deze commissie gehad.

De 2 miljoen euro die in 2014 werd afgeroomd, wordt er nu gelukkig opnieuw aan toegevoegd. Dat is een goede zaak. Ik heb begrepen dat dit geld voornamelijk zal worden gebruikt voor de tweede zaal van het Kaaitheter, maar ook voor de Vaartkapoen. De Vaartkapoen werd op droog zaad gezet en kreeg geen subsidies meer. Daarop kwamen veel verontwaardigde reacties. Niet alleen omdat het een iconische muziektempel is, en niet alleen omdat de Vaartkapoen in Molenbeek gevestigd is.

We hebben het afgelopen jaar heel wat negatief nieuws uit Molenbeek gekregen, en dat is er ook eentje van. Juist op het moment dat cultuur haar verbindende rol moest opnemen, kregen we dat nieuws. Ik ben heel benieuwd wanneer u gaat zeggen dat het onder meer naar De Vaartkapoen gaat.

Wanneer plant u overleg, minister? Ik had begrepen dat u overleg had gepland met uw collega's, minister Guy Vanhengel en minister Pascal Smet? Is dat overleg er al geweest? Wat zijn desgevallend de conclusies?

Hebt u al zicht op de verdeling van de subsidies? Welk deel krijgt het Kaaitheter? Welk deel krijgt De Vaartkapoen? Er zijn andere Brusselse organisaties die recent in de klappen hebben gedeeld zoals Tristero, Bloet en andere. Zoekt u ook daar een oplossing voor? Hoe ziet u de toekomst van het Brusselfonds evolueren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Initieel werd het Vlaams Brusselfonds opgericht om de afschaffing van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen voor de Nederlandstalige inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te compenseren. Het doelpubliek

werd vrij snel verruimd tot alle gebruikers van instellingen op het Brussels grondgebied die wegens hun activiteiten of hun organisatie behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Het Vlaams Brusselfonds werd zo geheroriënteerd naar een impulsfonds waarmee een brede waaier van projecten en initiatieven rond Welzijn, Cultuur en Onderwijs worden gefinancierd.

Het klopt dat ik plannen heb om deze legislatuur onder meer ook op Cultuur in te zetten. U noemt hierbij het Kaaitheater en De Vaartkapoen, ik kan dat bij dezen ook formeel bevestigen.

Zoals u weet, nam ik eerder dit jaar mijn beslissing in het kader van het Kunstendecreet. Ik wil het debat hier niet heropenen, maar ik wil nog eens de grote lijnen van de gevolgen van die beslissing voor Brussel meegeven.

Als we kijken naar het aantal organisaties die in het kader van het Kunstendecreet een subsidie zullen krijgen, merken we dat 28 procent van de organisaties uit Brussel komt. Als we dezelfde oefening doen voor de hoogte van de subsidiebedragen, merken we dat 26 procent van de totale subsidiepot naar Brussels vloeit. Als we 26 procent vergelijken met de 5 procent begrotingsnorm die de Vlaamse Regering zich stelt, kunnen we concluderen dat we, wat het Kunstendecreet betreft, ver boven de norm zitten. Dat is natuurlijk niet nieuw. Maar we kunnen deze erkenningsronde zeker spreken van een status quo voor Brussel. Puur in financiële middelen uitgedrukt is er zelfs een kleine stijging van 682.000 euro in vergelijking met referentiejaar 2016. We kunnen nog altijd zeggen dat Brussel in deze erkenningsronde de belangrijkste stad blijft in Vlaanderen.

Ik heb ook voor de Brusselse dossiers de adviezen van de commissies gevolgd. Bij de negentien organisaties uit categorie 8 -12 waren ook twee Brusselse organisaties.

Met dit Kunstendecreet werd gekozen voor een meer effectief en efficiënt kunstenlandschap. Daardoor vielen er organisaties uit de boot. Uiteraard vielen er ook Brusselse organisaties uit de boot. Zoals overal in Vlaanderen gaan de organisaties die zonder subsidie vallen in dialoog met andere, meer lokale overheden. Dat gebeurt ook zo in Gent, waar ik overleg heb met mevrouw Storms en in Antwerpen, waar ik, voorlopig nog altijd, overleg heb met de heer Heylen. Dat gebeurt ook zo in Brussel: het gaat dan om mezelf voor mijn bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden, minister Smet voor zijn bevoegdheid Cultuur in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en minister Vanhengel als minister bevoegd voor het onderwijs in de VGC.

Omdat het in deze omstandigheden beter is elkaar geen vliegen af te vangen – iedereen financiert dezelfde organisatie en andere organisaties vallen uit de boot – kwam er het initiatief om met bovenvermelde ministers rond de tafel te zitten. Dit overleg vond gisteren plaats. Het gesprek is echter nog niet helemaal afgerond. Voor sommige organisaties, zoals onder meer de VK Concerts, dus De Vaartkapoen, en de Brusselwerking van Jeugd en Muziek, is er een oplossing. Op basis van een goed en Brussels dossier is er een goed perspectief dat de werking in Brussel zal kunnen blijven bestaan.

Ik wil hierbij onderstrepen dat dit geen copy-paste zal zijn van het dossier bij het Kunstendecreet maar dat het dossier zal worden beoordeeld op zijn relevantie voor Brussel. Dat zal geen probleem zijn voor de betrokken organisaties die ik net heb genoemd, misschien wel integendeel.

Daarmee is er uiteraard geen oplossing voor alle Brusselse organisaties die bij de laatste erkenningsronde hun financiering zagen wegvallen. Het is ook niet de bedoeling om met de middelen van Brusselse Aangelegenheden of de middelen van de VGC voor een opvangnet te zorgen, want ik wil mijn problemen niet exporteren naar andere begrotingen. Ik heb wel met de collega's Vanhengel en Smet

overlegd over het nieuwe Brusselse kunstenlandschap na de beslissingen in het kader van het Kunstendecreet. Maar we waren het er met ons drieën over eens, voor we beslissingen treffen in de ene of andere richting, dat we moeten wachten op twee dingen. Dat is ten eerste de begrotingsopmaak van de VGC, die volgende week plaatsvindt – deze week is de begrotingsopmaak van het Hoofdstedelijke Gewest aan de beurt – en waar ik voor de rest absoluut geen uitspraken over ga doen, want dat is mijn bevoegdheid niet. Ten tweede is er de lopende erkenningsronde in het kader van projecten binnen het Kunstendecreet. Dan zitten we natuurlijk al in januari. Die twee timings zijn belangrijk om te kijken wat we kunnen doen voor een aantal organisaties die u hebt genoemd, en waar ik op dit ogenblik niet verder op in kan gaan. Ik heb geen bijkomende informatie. De deur staat nog altijd op een kier. We zoeken naar oplossingen, maar het heeft ook te maken met middelen die in de beide kanalen, mijn eigen kanaal, namelijk de projectenpot, en de begroting van de VGC, al dan niet voorhanden zullen zijn.

Ik kom tot uw specifieke vraag over het Kaaitheater. We hebben nog geen zicht op het juiste bedrag. Er loopt momenteel een studie waarvan de oplevering voorzien is voor het einde van dit jaar. Op basis daarvan zullen dan budgettaire keuzes moeten worden gemaakt. Het moet vooral een efficiëntieverhogende ingreep zijn, ook door de mogelijkheid van een bijkomende zaal. We denken wel dat de middelen die we nu gereserveerd hebben voor de volgende drie jaar in het Brusselfonds, daar wel aan tegemoet kunnen komen.

Op uw vraag over andere organisaties of gezelschappen ga ik nu niet in. Ik heb u gezegd waar we na het overleg van gisteren staan. Dat wordt ongetwijfeld voortgezet.

De toekomst van het Brusselfonds ligt in een voortzetting van het beleid zoals dat altijd gevoerd werd, abstractie makend van de eerste twee jaren van deze legislatuur waar er tijdelijk bespaard werd. Het Vlaams Brusselfonds zal dus ook in de toekomst een begrotingstechnisch vehikel blijven waarvan de middelen naast de recurrente uitgaven in het kader van vermogensrechtelijke aspecten van onze twee gebouwencomplexen Muntpunt en het Huis van het Nederlands, vooral zullen worden ingezet in functie van bepaalde beleidsopportunities binnen het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering. Het fonds wordt gebruikt om flankerende initiatieven te ontwikkelen in het kader van het hoofdstedelijk beleid van de Vlaamse Regering. Door de besparingen aan het begin van deze legislatuur, in 2015 en 2016, konden alleen de reeds aangegane engagementen, voornamelijk Muntpunt en het Huis van het Nederlands, worden nagekomen.

In de loop van de volgende jaren komt er opnieuw ruimte vrij voor nieuwe initiatieven. Ik ben voorstander om deze nieuwe beleidsruimte vooral te investeren in duidelijke en herkenbare infrastructurele en liefst ook polyfunctionele projecten. Het is mijn voornemen om de volgende drie jaar te investeren voor de helft in Cultuur en voor de helft in Welzijn. Niet in Onderwijs, omdat daar een regulier investeringsprogramma loopt dat over veel grotere bedragen gaat dan wij met het Vlaams Brusselfonds kunnen doen. Ook voor Welzijn kijken we in die richting. Maar ik heb me geëngageerd om de helft van het bedrag in Cultuur te investeren. We komen dan bij organisaties zoals De Vaartkapoen en het Kaaitheater, maar we kijken ook nog altijd naar een aantal kleinere operaties in het deeltijds kunstonderwijs: muziekacademies die infrastructurele ondersteuning of renovatie kunnen krijgen.

De andere helft is Welzijn. Ik ben momenteel in gesprek met het werkveld, en zeker ook met collega Debaets, omdat alles tegelijk moet kunnen gebeuren. Daar is de vraag die we de komende week zullen oplossen: gaat het nu over woonzorg of over kinderopvang, of gaat het nu over beide? Die dialoog loopt nog. Het is ook een stukje een begrotingsvraag. Ik stel voor dat we daar bij de bespreking van de begroting uitgebreider op terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, u kent mij als een strenge maar rechtvaardige politica, die heel nauwlettend en kritisch kijkt naar wat u doet. Ik maak er altijd een zaak van dat wanneer beslissingen goed zijn, ik dat ook zeg. In dezen kan ik alleen maar zeggen dat de oplossing die u hebt gevonden voor De Vaartkapoen en voor Jeugd en Muziek, goed is. Dat is goed voor die organisaties, goed voor de Brusselaar en goed voor Brussel. Ik ben daar heel erg blij mee.

U bewijst ook dat samenwerken werkt. U hebt besloten om in dezen met de andere collega's uit Brussel samen te werken en elkaar geen vliegen af te vangen, maar gezamenlijk te kijken naar oplossingen. Dat siert u, maar ik denk dat dat de enige weg is. Je kunt elkaar op korte termijn vliegen afvangen, maar dat loont niet op lange termijn.

U gaat niet in op een aantal andere dossiers die nog niet gesloten zijn maar waar de bespreking nog bezig is. U geeft een aantal belangrijke data mee. Ik hoop dat u voor de meeste organisaties een oplossing gaat vinden, want, zeker wat Nederlandstalige theatergezelschappen betreft, merken we dat er in Brussel een serieuze afkalving is. De Nederlandstalige theatergezelschappen dreigen af te kalven. Ik hoop dat er binnenkort witte rook uit de schouw zal komen en u er een oplossing voor zult vinden. Ik ben er alleszins van overtuigd dat u uw best zult doen.

Het verheugt me ook dat de tweede zaal van het Kaaitheater er komt, zeker in het licht van wat er nu allemaal op cultureel vlak staat te gebeuren, en dat u daar ook middelen voor gaat vrijmaken. Op de andere elementen die u terecht hebt aangehaald, waar het eigenlijk een begrotingsvraag is, zal ik bij die gelegenheid ingaan.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Dat er een oplossing komt voor onder meer De Vaartkapoen, is positief. De manier waarop deze oplossing er komt, is geen goed bestuur. De minister van Cultuur beslist om een aantal organisaties te schrappen, organisaties die in mijn ogen vandaag meer dan ooit een relevantie hebben binnen het kader van cultuur. Dat De Vaartkapoen in hartje Molenbeek, in een moeilijke situatie, nu meer dan ooit relevant is binnen de reguliere middelen van Cultuur, moet buiten kijf staan. Dat het Brusselfonds nu wordt gebruikt om De Vaartkapoen te redden, is goed omdat De Vaartkapoen gered is, maar het is heel jammer omdat dat niet de manier van werken is. Als je de redenering doortrekt, wordt het Brusselfonds een doekje voor het bloeden voor alle beleidsdomeinen waar de Vlaamse Regering momenteel wonden slaat.

U gaat op Welzijn kijken hoe u de historische achterstand kunt wegwerken, en ook op Cultuur. Wel, ik reken op de minister van Welzijn en de minister van Cultuur om die achterstand weg te werken. Als u dat moet gaan doen met het Brusselfonds, waar echt niet de middelen in zitten om effectief de achterstand op Welzijn weg te werken, dan zal het niet gebeuren. U zegt: we weten niet of het over kinderopvang of ouderzorg gaat. Ik wijs erop dat er in Brussel ook op jeugdhulp, mensen met een handicap en geestelijke gezondheidszorg, enorme tekorten zijn en dat de Vlaamse Regering daar nog heel wat tandjes moet bijsteken. Ik betreur dat het Brusselfonds, dat bedoeld is om impulsen te geven aan Brussel, om projecten en nieuwe dynamieken in gang te steken, wordt gebruikt om te depanneren waar de Vlaamse Regering gaten slaat. Dat is niet de bedoeling. Daar kan ik niet siast over zijn. Ik ben heel blij voor De Vaartkapoen en Jeugd en Muziek dat er oplossingen zijn, maar de manier waarop u dat doet, vind ik schaamtelijk.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u wel voor uw toelichting. Het is interessant dat we ook hier het debat voeren met betrekking tot het Brusselfonds. U hebt reeds de historische uiteenzetting gegeven, nadat het Brusselfonds ongeveer 15 jaar geleden werd opgericht, en dit als compensatie voor het aandeel van de Brusselse Vlamingen in het kijk- en luistergeld. Destijds werd er 10,2 miljoen euro opzijgezet voor dit Brusselfonds, maar het duurde toch wel meerdere jaren voor het uiteindelijk volstort bleek te zijn. In de loop van 15 jaar is dat inderdaad een bepaald impulsfonds geworden en werden bepaalde initiatieven in Brussel daarmee gesteund.

Er zijn uiteindelijk ook besparingen doorgevoerd, vooral door de laatste regering. Tegelijkertijd zijn er ook rechtstreeks bedragen gegaan naar concrete bestaande projecten in Brussel. Ik verwijs uiteraard naar Muntpunt, dat overwegend door het Brusselfonds wordt gefinancierd – gelukkig maar. Verder waren er ook de Vlaams-Brusselse Media, FM Brussel en vzw Kenniscentrum.

Minister, de voorbije jaren hebt u inderdaad bepaalde besparingen doorgevoerd. Er werd beslist dat u vanaf 2017 zou kunnen beschikken over een bedrag van een kleine 7 miljoen euro, meer bepaald 6.978.000 euro, in het Brusselfonds. Daarvan moet er een structureel deel, ongeveer 2.800.000 euro, naar Muntpunt gaan. Na aftrek van dat structureel bedrag voor Muntpunt zou er ongeveer 4 miljoen euro overblijven voor 2017, 2018 en 2019. Dat zijn ongeveer de bedragen waarover u in 2016, 2017 en 2018 kunt beschikken.

U hebt uw intenties desbetreffend bekendgemaakt. Een groot deel daarvan, 4,5 miljoen euro, zou gaan naar het beleidsdomein Cultuur. 4,5 miljoen euro zou gaan naar Welzijn en ongeveer 3,5 miljoen euro zou gaan naar het deeltijds kunst- onderwijs. Er moeten uiteraard nog concrete vastleggingen gebeuren op dat vlak.

Het zal u misschien verwonderen, maar ik sluit mij niet aan bij wat mevrouw Idrissi – van wie je een andere redenering zou verwachten – zegt, maar eerder bij wat mevrouw Van den Brandt zegt. We weten dat er met betrekking tot Cultuur bepaalde adviezen waren. Ik zal mij daarover niet uitspreken. Het is een debat dat werd gevoerd in de commissie Cultuur. Ik stel echter vast dat er bepaalde negatieve adviezen waren en dat u de beslissing hebt genomen om effectief bepaalde besparingen door te voeren, bepaalde subsidies niet toe te kennen aan bepaalde culturele instellingen in Brussel. Het verwondert mij dan enigszins wel dat het Brusselfonds gebruikt wordt als een opvangnet. Dat waren uw woorden. Of u zei althans: "Het mag absoluut geen opvangnet zijn." Maar in de realiteit blijkt het toch enigszins een opvangnet te zijn voor die culturele instellingen die in het beleidsdomein Cultuur uit de boot gevallen zijn. Men ziet dat Brusselfonds dus min of meer als een noodfonds. Wanneer men het hier niet haalt, kan men het daar gaan halen.

Ik vergelijk dat soms met Beliris. Gemeenten in Brussel doen geen inspanningen om te besparen. Wel, dan klopt men aan bij Beliris. Het beste voorbeeld daarvan zijn de zwembaden in Brussel. Men doet geen besparing. Die zwembaden staan jaren leeg. En dan zegt men: 'Wij doen geen besparingen. We gaan aankloppen bij Beliris.' Het Brusselfonds werd in het verleden te vaak gebruikt om initiatieven te steunen waarbij men vragen zou kunnen stellen. Ik heb recent de cijfers opgevraagd van de Brusselnorm voor Cultuur, Jeugd en Media. Uit die cijfers blijkt dat u 9,8 procent van het totale budget hebt gereserveerd. U zit ver boven de Brusselnorm. Dan blijkt opnieuw dat het Brusselfonds eigenlijk kan worden gebruikt om dit nog aan te vullen, ondanks de adviezen die er waren.

Voor Welzijn, woonzorg, kinderopvang, Volksgezondheid en Gezin is er voor 2015 slechts 1,66 procent uitgetrokken. Maar ik durf te zeggen dat er in Brussel welbepaalde noden zijn op het vlak van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin, woonzorg en kinderopvang. U hebt die zelf heel uitdrukkelijk aangehaald. Ik hoopte dat u dus

iets meer zou kijken naar Welzijn. U bent inderdaad in gesprek met het werkveld, met mevrouw Debaets. Het zou dan toch misschien nuttig geweest zijn om daarvoor concrete engagementen aan te gaan en niet reeds bedragen te reserveren als opvangnet.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik zal veel korter zijn. We vinden het allemaal positief dat het Kaaitheater extra middelen krijgt om zijn toekomst verder te kunnen voorbereiden en een extra zaal te kunnen bouwen. En dat De Vaartka-poen wordt opgevist, is een goede zaak voor de hele kanaalzone.

Wat ik wel nog mis, is een richting voor de middelen voor Welzijn. Er is inderdaad gezegd dat 4,5 miljoen euro aan middelen naar Welzijn zou gaan. Ik denk dat er bij alle partijen rond de tafel een consensus bestaat dat we vooral moeten inzetten op kinderopvang. Kunt u al iets meer zeggen over hoeveel van de middelen die er volgend jaar bij komen naar kinderopvang zullen gaan? De Brusselaars zijn echt op zoek naar plaatsen waar hun kind onderdak kan krijgen wanneer zij gaan werken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Je kunt niet voor iedereen goeddoen, zoveel is wel duidelijk.

Ik stel vast dat politici ruziemaken wanneer er besparingen zijn. Ik stel eveneens vast dat de ruzie onmiddellijk omslaat wanneer er meer middelen zijn. Het is zeer interessant om dat vanuit deze stoel gade te slaan.

Iedereen mag erover denken wat hij wil. Er komen nieuwe middelen bij. Ik heb gezegd dat de helft naar Cultuur gaat en de helft naar Welzijn.

Elke Van den Brandt (Groen): Er is voor u 10 miljoen euro bespaard in het Brusselfonds. Er komt nu een gedeeltelijke 'herzetting' en die wordt gebruikt om ergens anders gaten te dichten.

Minister Sven Gatz: Ja, u zou het in mijn functie ongetwijfeld veel beter doen. Dat is heel duidelijk. Ik wens u alle succes toe.

Ik heb altijd gezegd dat er meer middelen zouden zijn. Er zijn meer middelen. De helft gaat naar Cultuur en de helft naar Welzijn. De begrotingstechnische inschattingen die u hebt gemaakt, mijnheer Vanlouwe, kloppen niet. Ik stel voor dat we die verder bespreken op het ogenblik dat de begroting wordt ingediend.

Mijnheer Poschet, u moet me nog enige tijd geven. Er zijn vele noden. Dat weten we allemaal. Het is ook niet gemakkelijk om kinderopvang af te wegen ten aanzien van woonzorg.

Ik ben de minister van Cultuur en Brussel, maar niet van Onderwijs, noch van Welzijn. Dat wil ik toch onderstrepen. Ik wens in de beste verstandhouding met mijn collega's binnen de regering en met het collegelid voor Welzijn verdere afspraken te maken. Dat gebeurt ook zo. Maar ik heb daarvoor nog enige tijd nodig.

Mochten we nu met z'n allen onthouden dat er weer een aantal middelen meer zijn om opnieuw te investeren in Brussel, dan zou dat fantastisch zijn.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik heb het daarnet al gezegd. Als het niet goed is, ben ik de eerste om heel scherp te schieten. Maar als het goed is, moet je, ook vanuit de oppositie, kunnen zeggen

dat een beslissing goed is voor Brussel, voor de Brusselaars en voor alle instellingen die een flinke deuk hebben gekregen.

Ik hoor u daarnet zeggen dat het om organisaties gaat die negatief geadviseerd werden. Neen, sommige organisaties waren in het Kunstendecreet positief geadviseerd. Ze zijn uit de boot gevallen, niet omdat ze geen goed werk leverden, maar omdat ze te laag in de ranking stonden en de pot op was. Dan zegt een minister van Cultuur en Brussel: 'Ik ga proberen een oplossing te zoeken, niet voor de schone ogen van die organisaties, maar omdat ze belangrijk zijn voor Brussel, voor de wijk, voor Molenbeek.' Dan kan ik alleen maar zeggen: een pluim en chapeau!

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ben vergeten een vraag van de heer Vanlouwe te beantwoorden. Mevrouw Idrissi heeft mij eraan doen denken. Het is inderdaad zo dat het leeuwendeel van het Vlaams Brusselfonds zal worden ingezet op het flankerende infrastructuurbeleid. Ik heb dat gezegd en zal dat ook nakomen. Wat u het opvissen van één of meer culturele organisaties vanuit het Kunstendecreet noemt, zal maar een fractie zijn van het totale bedrag.

Ik stel voor dat, wanneer die bedragen duidelijk zijn – bij de begroting –, we daarop in detail kunnen ingaan. Dat is de normale gang van zaken.

Het is absoluut niet de bedoeling om van het Brusselfonds een opvangfonds te maken. Het zal in hoofdzaak naar infrastructuurprojecten gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.